

מועצה אזורית לב השרון
ישיבת מליאה מספר - 35
ישיבה מיום 29.03.2026

מטרת הדיון: ישיבת מליאה

תאריך: 29.03.2026 יום א' 19:00-21:00

מיקום: אולם ישיבות

פורום: 002 - ישיבה מליאה

משתתפים: אורנה הדר, אלי אטון, אפרים חגי'ג, טל מדר, יהודה גטה, יצחק יצחק, לביא

זמיר, מיכל גליק, משה מכלין, קובי רייך, ראובן קפלן, רועי מימון, שחף חרמון, גיא

זרח, טל בן יוסף, ארז אביעלי, נתן יהודה, נתן סלומון, שי שדה

משתתפים נוספים: מירב לביא, ניסן כנפי, עו"ד רונית עובדיה, שרון עזרן

1. דוח ראש המועצה

2. אישור להקמה ושיקום מב"ט

3. אישור גילה ברנס כדירקטורית בחברה הכלכלית

4. אישור תוספות עד 50% בתקציב בניית קומה ב במרכז הפעלה

5. תב"רים

פרוטוקול

1. דוח ראש המועצה

אלי אטון: טוב, ערב טוב לכולם, תודה שבאתם. האמת היא שהישיבה הזאת הייתה

צריכה להיות גם סוג של ישיבה חגיגית לקראת חג הפסח, אבל מה שהעיב

על הישיבה הזאת זו פטירתו של עמיר ריטוב, ראש המועצה שלנו. הוא היה

ראש מועצה 3 קדנציות, ונאמר כמה דברים עליו. יש גם איזה סרטון קצר

שגם הראינו אותו היום בהנהלה. אני מבקש לעשות מה שעשינו היום גם בישיבת ההנהלה. אני מבקש לקום דקה ולכבד את הזכר שלו. כמו שאתם יודעים, עמיר נפטר לאחר מאבק קשה במחלה במשך 6 שנים. מאבק עיקש. הוא השאיר את חותמו במועצת לב השרון במשך הרבה שנים, לא רק כראש מועצה אלא גם כחבר מליאה, חבר ועדות וחבר בוועדה הארצית. בליבו היה הנושא של החינוך והנוער, שם הטביע את חותמו בהרבה דברים. וברמה האישית, אני בטוח שלכולנו הפטירה שלו הייתה לא פחות מקשה, קשה מאוד. ברמה האישית אני חייב לציין שהיו בינינו יחסי חברות וגם יריבות, אבל בסופו של דבר ידענו לשים את הדברים בצד ובאמת בשנים האחרונות היינו בקשר רציף. בעיקר אחרי הבחירות, אחרי שנבחרתי, הוא התקשר כל שבוע ודיברנו כדי לבוא ולסייע, והתייעצתי איתו בלא מעט דברים, גם עקב הניסיון הגדול שלו כראש מועצה והניסיון הגדול בנושא התכנוני, שהוא מרכיב די גדול ברשות. הוא יחסר לכולנו. איציק, אם אתה רוצה להגיד משהו לפני שניתן את הסרטון?

יצחק יצחק: אמרתי בבוקר, בישיבת מנהלים, עוד 2 נקודות בהקשר של עמיר, אחת זו המחויבות שלו והקשר שלו למועצה, הוא היה מאוד חזק גם כשהוא כיהן כיו"ר הוועדה המקומית מרחבים ובכל ועדות התכנון בתפקידים שלו והחיבור שלו למועצה מאז ומתמיד היו חיבורים אני חושב חזקים, וזה גם מה שהוביל אותו ללכת ולהתמודד על ראשות המועצה. ודבר שני, אמרתי גם משהו שקשור לאישיות שלו, אני חושב שעמיר, אחד הדברים שאפיינו אותו זה באמת הלב הטוב שלו. הייתה לו מידת רגישות מסוימת שהייתה קשורה גם למציאות החיים שלו, ואני חושב שזה חלק מהדברים שאותנו כנבחרים ציבור צריכים להוביל. לי היו הרבה שעות עם עמיר, אני אומר לטוב ולרע, אבל בסופו של יום מה שהיה חשוב זו הייתה טובת המועצה. הוא שם לנגד עיניו הרבה דברים, אמרתי גם בדברי ההספד שלי, שזה נכון שהחינוך והנוער היו בבת עיניו, אבל היה לו מאוד חשוב, לפני שהוא מסיים את התפקיד שלו, זה לזרוע את אותם זרעים שאנחנו נקצור את הפירות

שלהם לשנים הבאות בהיבט של התכנון והבנייה, כי זה היה חלק הארי והחלק הכי חשוב לו בהיבט של התפקיד. זהו, ואני אומר לכולנו, לכל אחד יש זיכרונות אישיים כאלה ואחרים, ובסופו של דבר הזיכרונות האלה צריכים להוביל אותנו בשליחות שלנו, בשליחות הציבורית למקומות הטובים. דברי ההספד שלי, ככה אמרתי הרחבתי קצת את היריעה עם אותן נקודות מרכזיות, זה בתמצית הדברים פה לשולחן הזה.

אלי אטון: מישהו רוצה להוסיף משהו? תודה רבה.

(הקרנת סרטון)

אלי אטון: מעבר חד לדוח ראש המועצה. נעשה את זה בקצרה. אני רוצה לדבר על הביטחון. אנחנו כבר בשבוע ה-5 למלחמה. אנחנו פה במרכז ההפעלה עובדים סביב השעון. מרכז ההפעלה היה פתוח בשבועיים הראשונים, ולאחר מכן, בהנחיית פיקוד העורף, פתחנו אותו בין השעות 08:00 בבוקר ל-20:00 בערב, כאשר מי שנמצא בלילה בכוננות של 10-15 דקות הגעה למרכז כדי לפתוח אותו. אנחנו ביצענו, כמו שאתם יודעים ומבצעים, הערכות מצב כל יום כדי לראות את התנועות, לקבל את העדכונים ולשמוע את הרחשים מהשטח. יושבי ראש צח"י, וועדים, וגם אתם חברי המליאה מזומנים להערכות המצב האלה. אנחנו לא יודעים מתי תסתיים המלחמה, וסביר להניח, קודם כל זה לא תלוי באף אחד מאיתנו, ואנחנו מתייחסים לאירוע הזה כאירוע שיימשך לאורך זמן. לכן אנחנו כל יום מבצעים הערכות מצב גם בנושא של חינוך וקייטנות שהיו, האם לפתוח או לא לפתוח. האם יש דברים שאנחנו כן יכולים להחליט בעצמנו, יש דברים שהם ת"פ פיקוד העורף או משרד החינוך. ואנחנו באמת נערכים לכל תרחיש, כולל כיתות כוננות וכולל קו התפר. ביקשנו לעבות את האבטחה לכיוון מזרח, אם זה כיתות הכוננות בקו התפר ובכל היישובים בכלל לפני החג, מתוך ניסיון שינסו להשבית לנו את החג, לא רק מכיוון איראן או חיזבאללה אלא גם מכיוון מזרח. אני רוצה לדבר על מרכיבי ביטחון שקיבלנו לפני כשבוע. התקשר אלי אטון השר לביטחון לאומי, איתמר בן

גביר, והודיע לי שלב השרון קיבלה תקציב נוסף. מעבר לתקציב שקיבלנו שנה שעברה על סך 12.5 מיליון שקלים, קיבלנו 21 מיליון שקלים, מרכיבים ל-8 יישובים, כאשר 3 מהם אלו יישובים שעשו אצלם מרכיבי ביטחון, אם זה יעבץ, עזריאל ותנובות. תוספות של תאורות ביטחון. ינוב קיבל כ-4.

אורנה הדר: מה היו הקריטריונים?

אלי אטון: של משרד הביטחון?

אורנה הדר: כן.

אלי אטון: הקריטריונים היו של המפקדה למחלקה לביטחון התיישבות במרחב הכפרי.

אורנה הדר: כן, אבל מה המטרה. איזה מושבים כן יכנסו בקריטריונים?

אלי אטון: הכי סמוכים במרחק מקו התפר. כרגע אנחנו סימנו 8 יישובים. תכף אני

אעביר את זה. לא רק מרחק מקו התפר אלא גם,

דובר: סמוכי גדר.

אורנה הדר: אני לא סתם שואלת, אני רוצה להבין מה היו הקריטריונים.

אלי אטון: היו 2 קריטריונים. קריטריון 1 זה מרחק מקו התפר, 2 זה יישובים

מאוימים מערי המשולש, שהם מהווים סוג של איום.

אורנה הדר: כמה זה מרחק?

אלי אטון: אני לא יודע. אני רק אדווח לכם בגדול, אנחנו צריכים לאשר גם את

התב"רים האלה כי זה נכנס לביצוע. כל ההחלטות הן של פיקוד העורף ושל

המחלקה לביטחון התיישבות, איזה תקציב לתת, אילו יישובים לתקצב

ומה לעשות בתוך התקציב. ינוב קיבלו בסביבות 4.5 מיליון שקלים, כפר

הס קיבל בסביבות 2.6 מיליון שקלים.

אורנה הדר: איך? שוב, אז אני עוד פעם אומרת.

אלי אטון: אורנה הדר, אורנה הדר, אם תתני לי לדבר. אני לא חושב שאת מנהלת את

הישיבה בצורה הנכונה.

אורנה הדר: אני לא מנהלת את הישיבה. אני רוצה להבין.

דובר: קרוב לטירה.

- אורנה הדר : אוקי, אז זו תשובה.
(מדברים ביחד)
- דוברת : מי שקרוב לשני הדברים האלה הוא קיבל את המרכיבים.
- אלי אטון : תנובות קיבלה תוספת תאורת ביטחון 315,000 שקלים. יעבץ קיבלו גם 70,000 שקלים תוספת תאורה. עזריאל 110,000 שקל תאורת ביטחון וביתן שמירה. משמרת קיבלו 4,900,000 ש"ח.
- דובר : כמה?
אלי אטון : 4,900,000 ש"ח.
- דובר : למה?
(מדברים ביחד)
- אלי אטון : אני תכף אסביר איך זה עובד. תנו לסיים רעיון, תודה. יעף קיבל 13.5 מיליון שקל.
(מדברים ביחד)
- אלי אטון : יש את המרכיב, אתם תראו, זה כולל את כל המרכיבים. גם כל היישובים קיבלו את המרכיבים. חברים, בואו נהיה רציניים קצת. מי שקבע את הקריטריונים זה המשרד לביטחון לאומי. הוא קבע את הקריטריונים, הוא תמחר, ולפי זה יוצאים למכרז ולפי זה מבצעים. זאת אומרת הביצוע הוא שקל מול ביצוע, זאת אומרת אין פה שיקול דעת שלנו, טוב אני אקח את זה ואני אעביר לפה ואקח את התקציב הזה ואעביר ליישוב אחר. כל יישוב יש לו בדיוק את ההשקעות שלו. היישובים יקבלו מכתבים במפורט, כאשר אנחנו למדים מהעבודה הקודמת שעשינו ב-2025 עם שלושת היישובים, לא תהיה תחילת אף עבודה באף יישוב אם היישוב, אם זה וועד אגודה, וועד המקומי לא יחתמו על המתווה. בדרך כלל המתווה הוא על הקו הכחול. שום בעיה שקשורה ליישוב לא תמנע את הביצוע של הדבר הזה. וזה מה שקרה לנו בפעם הקודמת, פתאום התגלו כל מיני בעיות ביישובים.
- דובר : אנחנו באים עם המכרזים והיישוב מבצע?
דובר : המכרז הוא דרך משכ"ל.

- אלי אטון : המחיר כבר קבוע. אנחנו צינור בדבר הזה, כמובן שהמועצה אמורה, לא רק אמורה, המועצה תפקח על האופרציה.
- דובר : אני חושב לגבי ערבות הדדית, שהיישובים שלא קיבלו ייקחו קצת מכל אחד?
- יצחק יצחק : אני רוצה להגיד בדיוק הפוך. קודם כל, הסכומים פה בחלק מהיישובים חוץ מיישוב אחד, זה לא מכסה את כל היישוב. כפר הס, אם רוצים לעשות את כל הקו הכחול בהיקף של 2.5 מיליון שקל, לא יהיה מנוס מלעשות רק את החלק המזרחי. איפה הבעיה? הבעיה היא שמג"ב לא יאשרו לך את התקציב, וזה אחד מהדברים שאנחנו נצטרך להתמודד איתם עכשיו, זה איך הם מצפים שב-2.5 מיליון שקל לעשות את כל היישוב. דבר שני, כמו שאלי אטון אמר, מי שקבע את זה, מג"ב הוציאו סטודנטים והם עשו את העבודה בשבילם, לא בשבילנו. אפילו לא היינו מודעים לזה בכלל.
- אפרים חג'ג' : אפשר שאלה? התקציבים האלו הם צפויים לכל יישוב, נכון? בדרך כלל כל זמן שיש את התקציבים האלה אתה מצרף את המסמך ממשרד הפנים – כל יישוב ויישוב. פה זה לא מצורף באישור הזה.
- דובר : היישוב לא צריך לחתום.
- אפרים חג'ג' : לא היישוב. בדרך כשיש – ממשרד ביטחון הפנים הוא מצרף את האישור כמה היישוב קיבל.
- דובר : זה צורף.
- אפרים חג'ג' : איפה? לא. יש מסמך כל יישוב ויישוב את הסכומים שלו. אני אגיד לך למה אני שואל את השאלה. זה בטבלה שבנו אותה.
- אלי אטון : לא. אני קיבלתי אותה, אני צריך לאשר אותה. איך זה עובד, אני צריך דרך אגב להתחייב, לחתום מול המשרד לביטחון לאומי על שני דברים. קודם כל לוחות זמנים ושאיני מסכים למתווה שלהם, יש שם סוג של אחריות. וגם על התפעול של הגדר, בסופו של דבר יש גם תחזוקה, בסופו של יום 30%-70%. אנחנו מתחזקים 70% והמשרד, בשנתיים הראשונות, מתחזק ב-30%, זה הכל. אז קודם כל רשום פה, כל יישוב, גם פורת, יקבל את הפירוט שלו מה

הוא מקבל, זה מאיתנו. אבל המסמך עקרונית לא מאתנו, זה מסמך שלהם ואני צריך לאשר אותו. ולכן בפועל לי זה הכי קל, כי הם קבעו את הקריטריונים, הם קבעו את התעדופים, ואנחנו מקווים שגם ב-2027 שאנחנו נפעל הלאה לעוד יישובים.

משה מכלין: אלי אטון, יש לי שאלה.

דובר: חשובה לדעת שהחישוב כולל תכנון, מדידות וניהול ופיקוח.

משה מכלין: מי ניהל את התהליך מול המשרד לביטחון פנים? הם עשו את זה בלי ידיעתנו?

אלי אטון: תקשיבו, זה לא בדיוק לא בידיעתנו, זה בסמכות שלהם בלבד. הם אמרו דברים כזה וזה גם מה שהיה בשנה שעברה. הם שלחו אנשים, בדקו את המרחקים.

משה מכלין: אבל האנשים האלה הלכו עם הקב"ט שלנו ועם יושבי ראש הביטחון של היישובים.

אלי אטון: אין שיקול דעת בדבר הזה. כי הוא מה הוא אומר, יש פה קו כחול, אני עובד על הקו הכחול ומסמן כמה זה, 3 קילומטרים, 4 קילומטרים. אני נותן לך בהתחלה 2 מרכיבים, אחד גדר ושתיים את הדרך מסלול -, זה הסיפור. באמת שזה לא מסובך הדבר הזה.

משה מכלין: זאת אומרת, מה שאני זוכר, שקיבלתי נתונים מהוועד, פורת תוקצב ב-8.6 מיליון. זאת אומרת פה חסר עוד תקציב שכאילו יאושר.

דובר: תוקצב על ידי מי?

אלי אטון: איפה ראית? אם אתה כל כך שואל על פורת שתהיה רגוע, גדר ביטחון ב-2,880,000 ש"ח, - 16,000 ש"ח ודרך ביטחון ב-4,240,000 ש"ח. זה הסיפור, זה מה שאתם מקבלים. זה האירוע. עכשיו דרך אגב, יגידו לך 15 מיליון ש"ח או מיליון. אתה מקבל כרגע דרך היקפית וגדר היקפית של היישוב, זה לגבי זה. אני רוצה לדווח לכם שאנחנו בשיח עם קק"ל. כמו שאתם יודעים קיבלנו מפיקוד העורף לפני כ-4 חודשים 4 מיגוניות. עכשיו אנחנו במשא ומתן עם פיקוד העורף וגם עם קק"ל. אנחנו קיבלנו כרגע 6 מיגוניות

מקק"ל, ועוד 8 מיגוניות ייקח זמן, חודשים או שלושה חודשים עד שנקבל אותן, כי כרגע מתעדפים את מרכז הארץ. ועוד שמונה מיגוניות מפיקוד העורף. כמובן שנפזר אותן בכלל היישובים. זו סנונית ראשונה, ואנחנו במגמה לקבל מקק"ל לפחות 14 מיגוניות ומפיקוד העורף עוד סט של לפחות עוד שמונה.

דובר : סתם שאלה, עושים גם מחוץ ליישובים? יהיה גם בדרכים?

אלי אטון : לא.

אורנה הדר : איך יוחלט איפה הן יפוזרו?

אלי אטון : יש דרך פיקוד העורף ותיעדופים. אנחנו יושבים מול הוועדים והתיעדופים הראשונים הם קודם כל במרכזים של יישובים, דוגמה מגרשי משחקים או גני שעשועים, מקומות שהם רחוקים ממקלטים.

יצחק יצחק : עם מחלקת ההנדסה של פיקוד העורף עשו סיור והגישה של פיקוד העורף זה לשים את זה באזורים כמו שאלו אטון אמר, אזורים מרכזיים, ליד מבני ציבור, ליד מכולת.

אלי אטון : אוקי. אני רוצה לשתף אתכם שבפגישה שהייתה לי עם – לפני כחודש, כשהיה כנס של ראשי רשויות, יושב ראש קק"ל, איש מאוד אמביציוזי שכבר שלושה חודשים בתפקיד ושחרר כספים ועשה עבודה באמת ששנים לא עשו בקק"ל. בקק"ל ברוך השם יש הרבה כסף. וישבנו איתו מכיוון שקק"ל שחררו עשרות מיליוני שקלים לצפון ולדרום, בעיקר לצפון. וישבנו איתו גם כל ראשי הרשויות של המרכז, והוא הבטיח לנו לתת קצת שערים. אז אני מדבר מה זה השארים. קודם כל השתתפות של קק"ל במרכיבי ביטחון, תוספת מרכיבי ביטחון ביישובי קו התפר. זה על אותו פורמט של 130,000 שקלים שהם נתנו לנו לפני שנתיים. שתיים, אמצעי כיבוי אש ליישובים שהם סמוכי יערות, יש לנו שלושה יישובים כאלה שזה עין ורד, עין שריד וצור משה, בפועל זה אמור לשרת את כלל המועצה. זאת אומרת לקבל אמצעים מסיביים לכיבוי אש שבאמת יתנו לנו מענה די גדול לכיבוי אש. לא בהכרח ביער לב השרון, אלא באמת בכלל המועצה. פעילויות בלתי

פורמליות ביערות שזה גם סכומים משמעותיים. והדבר האחרון זה שיפוץ מבני ציבור עד 1.5 מיליון שקלים לכל מבנה ביישוב. כרגע מדברים ביישובי קו התפר, אבל אנחנו רוצים לבדוק ולזרוק את הדבר הזה ליישובים שהם סמוכים לקו התפר. אנחנו עדיין לא יודעים, אנחנו צריכים לקבל את הפרוטוקול הסופי בנושא הזה ולראות מה אנחנו יכולים לעשות. ברור שכאשר זה יגיע אנחנו נביא את זה לשולחן. תרגילי פיקוד העורף. היום עשינו תרגיל משולב ביחד עם פיקוד העורף, עם האקלרים שלנו, אתם בטח קיבלתם את זה בוואטסאפ. עשינו תרגיל משולב של מרכז ההפעלה, של נפילת טיל בגאולים, וכמובן שהפעלנו את מרכז ההפעלה, הפעלנו חפ"ק ממש ליד הבית והפעלנו מס"ר-מס"ר, זה מרכז סיור ראשוני, כדי לבדוק באמת את הממשקים בין 3 הגורמים האלה שהם המשמעותיים ביותר. תהיה הפקת לקחים, הייתה הפקת לקחים היום, אנחנו נוציא את הפרוטוקול וכמובן נשפר את הביצועים שלנו. כאשר אנחנו בקרוב נעשה עוד תרגיל כזה, אבל ממש עם יותר אנשים, עם יותר, לא רק הזרמות תיאורטיות, אלא באמת ביצוע בפועל עם כל הגורמים, אם זה משטרה, מד"א, איחוד הצלה, מכבה אש, מה שאנחנו יכולים לעשות, להביא אותם כדי לראות איך זה עובד באמת בפועל. טקס מלגות. יום חמישי התקיים טקס מלגות, והשנה לראשונה בחרנו לשנות מסלול כדי שנוכל לאפשר את העלאת המלגה ולתת ביטוי עצמי ומשמעותי שיהיה בעל ערך למלגאים ולקהילה שלנו. השנה הסתיימה השותפות ארוכת השנים עם מלגת פר"ח, ואנחנו לקחנו על עצמנו, המועצה לקחה על עצמה, את ההשתתפות של הפר"ח, כאשר על כל, וזה בשיתוף עם מפעל הפיס, כאשר על כל שקל שמפעל הפיס שם, המועצה שמה שקל. וזה אומר שכל מלגאי קיבל ממפעל הפיס 5,000 שקלים ומהמועצה 5,000 שקלים. בפועל מה שהיה פעם זה שמפעל הפיס המשלם משתתף ב-5,000 שקלים, הפרח ב-4,200 והמועצה ב-800. אני רואה את זה באמת כגאווה לנו כדי לעודד את החברה הצעירים

המדהימים שלנו שעושים עבודת קודש בפעילויות שלהם במסגרת המימוש של המלגות, ולתת אמירה שהצעירים שלנו חשובים. והצעירים,

אורנה הדר: כמה מלגות ניתנו בסוף?

טל מדר: משהו כמו 20. בסופו של דבר 21, כן, גם נשארו, נתנו יותר, פשוט מי שעמד בסוף בתנאים והשלים את כל החובות היו 20.

דובר: אישרנו 16,000 שקל, ומה שקרה, שניים ירדו.

אלי אטון: אוקי חברים, אנחנו ניגש לשיבה עצמה, עד כאן הדוח שלי. הנושא השני, אישור להקמה ושיקום של מב"ט, עוד דבר ברשותכם, ניסן.

ניסן כנפי: שלום, ערב טוב. עוזרת ראש המועצה, מנכ"ל המועצה, זאת רום פור, היא חדשה, התחילה לפני חודש במקום שלי, מחליפה את שלי. שלי ביקשה לסיים, קיבלה הצעה לחזור בחזרה לתפקיד הקודם שלה בשירות לאומי. רום בוגרת B.A במשאבי אנוש, בתפקיד האחרון שלה היא הייתה עוזרת במשאבי אנוש באלקטרה, ועשתה שירות צבאי משמעותי שלא סיפרה לנו מה הוא כולל, מסווג. אז השארנו את זה ככה, ואני מאחל לרום בהצלחה רבה. נכנסה ביום הראשון של המלחמה, יש לה טבילת אש טובה. בהצלחה רום, שיהיה לרום בהצלחה.

2. אישור להקמה ושיקום מב"ט

אלי אטון: הנושא השני של אישור להקמה ושיקום, משרד לביטחון פנים, אנחנו נאשר את זה בתב"רים. זה רשום כנושא, אבל בפועל מה שאנחנו צריכים לאשר זה חייבים לאשר את זה כתב"ר. ברור שהמועצה לא בסוף, היא לא, כל הכספים מהמשרד לביטחון לאומי, אתם תראו את זה בהצגה של התב"רים. נושא שלישי אישור של גילה ברנס כדירקטורית בחברה הכלכלית, שיי?

3. אישור גילה ברנס כדירקטורית בחברה הכלכלית

שי שדה: כן, אז יש לנו בחברה הכלכלית דירקטורית אחת שמבקשת לסיים את תפקידה, אורית קפלן. ובעצם אנחנו צריכים למנות דירקטורית שהיא דירקטורית חיצונית, זו חייבת להיות אישה כי זה התנאי של השוויון

המגדרי של משרד הפנים, והיא חייבת להיות מחוץ בעצם לנבחרי הציבור או עובדי המועצה.

דוברת: חייבת להיות אישה?

דוברת: כן.

שי שדה: בהמלצה של ראש הדירקטוריון, אנחנו מביאים פה להצבעה את גילה ברנס. מי שמכיר ומי שלא, אז גילה ברנס בעצם עבדה במועצה עד 2023, ניהלה פה את מחלקת הספורט. היא היום מפקחת ספורט במחוז רשות תל אביב, במשרד התרבות. תואר ראשון בחינוך גופני, תואר שני במנהל עסקים. עומדת בדרישות של משרד הפנים מבחינת הסמכות וניסיון ניהולי קודם. תושבת המועצה, גרה בשער אפרים. וזהו.

ראובן קפלן: יש לי 2 שאלות. 1, למה אורית ביקשה לעזוב, יש איזושהי סיבה מאחורי הקלעים? ו-2, אם עשית איזה שהוא קול קורא, ב תהליך הבחירה, תהליך - קול קורא, בכל זאת צריך לתת הזדמנות לנשים שרוצות.

שי שדה: אני אענה על השאלה הראשונה, על השאלה השנייה אני אתן ליו"ר הדירקטוריון לענות. השאלה הראשונה לגבי אורית קפלן, היא פשוט ביקשה לסיים את תפקידה מ-2 טעמים. 1, היא מאוד מאוד עמוסה, ו-2, היה לה איזה עניין של אישור מחדש במשרד הפנים, כי יש לה איזה נספח ניגוד עניינים שהיא צריכה לחתום עליו כל שנה, וזה תהליך מאוד מאוד ארוך וסיזיפי. היא עוסקת בנדל"ן בתוך המועצה, ולכן יש שם איזה הסכם ניגוד עניינים, עב כרס, שהתהליך הזה מאוד מאוד מתיש אותה. זה לא תהליך שלנו, זה תהליך של משרד הפנים והיא לא רצתה לעבור אותו מחדש, היא ביקשה לסיים. שאלה שנייה, אלי אטון.

אלי אטון: אוקי, קול קורא כבר היה לפני כ-2 או 3 שנים, עוד מאז המליאה הקודמת, שיצא קול קורא לדירקטורים ודירקטוריות. לקחנו משם כבר מה שנקרא 2 נשים מה, כן, בעצם גבר ואישה, לקחנו את זה ללב השרון. ופינינו לכמה נשים בנושא הזה, חלקן עברו את הקריטריונים וחלקן לא עמדו בקריטריונים.

- ראובן קפלן: כאילו מאז, לפני שנתיים, במאגר?
- אלי אטון: לא, לא, כל מי שבמאגר עבר את הקריטריונים. זה חייבים לדעת. כל מי שבקול קורא שרשום במאגר עבר את הקריטריונים, בתוכם לא היו נשים שמתאימות ברמה הגבוהה ביותר להיות דירקטורים בחברה הכלכלית. וזהו, אנחנו בדקנו עם עוד כמה נשים לצמצם את הנושא של עוד פעם קול קורא וכולי. המטרה שלי באמת כל 2 שנים, בלי שום קשר לקדנציה או לא קדנציה, באמת לרענן את השורות, וניתן גם עדיפות, כי בסופו של יום כדירקטוריון, הדבר האחרון שאני רוצה שהוא יהיה זה חותמת גומי, אלא באמת גוף שהוא, דרך אגב, אני עושה שם קורס דירקטוריונים בתואר שלי, ויש איזה אחריות מאוד מאוד גבוהה. מי כמוך יודע? אחריות מאוד מאוד גדולה.
- ראובן קפלן: אני שואל אבל מבחינה משפטית. אני אומר לך מבחינה משפטית, אני שואל פה את היועצת המשפטית, אנחנו גוף ציבורי, לא עשינו קול קורא, מינינו פה איזושהי דירקטורית, ככה אני מבין. פנינו לכמה, לא יודע, האם זה תקין?
- רונית עובדיה: כן. קודם כול, מה זה לא עשינו קול קורא? תחשוב שבסופו של דבר אפשר לפרסם קול קורא, אבל אין שום חובה כזו, ובסוף אתם יכולים להחליט על מי שמתאים לכם, לפי גם ההמלצות של אנשים שנמצאים שם ומתפקדים שם וצריכים, לא יודעת מה, זאת אומרת, זה לא,
- דוברת: אז לא קול קורא, מכרז.
- רונית עובדיה: לא, לא מכרז. לא תנאי, זה לא קול קורא, זה לא מכרז. אפשר לעשות כדי שאנשים יוכלו להציע את המועמדות שלהם, אבל אין חובה כזו לפחות. ל
- ראובן קפלן: למה אלי אטון לא עשינו קול קורא? בכל זאת זה תפקיד מכובד, זה תפקיד חשוב.
- רונית עובדיה: זה לא משרת אמון, זה מינוי שאתה יכול לבחור.
- ראובן קפלן: אנחנו רשות מקומית במדינת ישראל. למה לא לעשות בדבר הזה קול קורא? ייגשו 10 נשים. תבחר מה-10 נשים את מי שאתה רוצה.

- אלי אטון : בחרתי מתוך 3 שראיינתי. מותר לי.
- ראובן קפלן : אבל יש שם 30 - .
- אלי אטון : ראובן, אני אגיד לך מה אני מצפה. אני אגיד לך, קודם כל אני מחפש. אבל אני מצפה שכיו"ר דירקטוריון, שאני חבר, יש לזה משמעות. יש לזה משמעות איזה אנשים נמצאים בדירקטוריון הזה. צריכים להיות אנשים שבאמת, גם נציגי ציבור, גם מבינים עניין, גם מבינים את המהות של התפקיד שלהם, גם מבינים את האחריות שלהם, את גודל האחריות. זה לא חותמת גומי, יאללה בואו, תרימו יד או תורידו יד. אצלי זה לא יהיה ככה.
- ראובן קפלן : גם פה זה לא חותמת גומי.
- אלי אטון : מה?
- ראובן קפלן : גם השולחן הזה זה לא חותמת גומי.
- אלי אטון : אם אתה מכנה את החברים שלך כחותמת גומי, זה עניין שלך.
- ראובן קפלן : לא, זה אותו דבר, זה אותו דבר.
- אלי אטון : לא, ממש לא, ממש לא. אז אני מצפה שגם אם זאת הבחירה שלי לאחר בדיקות די מעמיקות של חודשיים, אז אני מצפה שתיתן בי אמון גם בנושא הזה, זה הכול. לא מסובך.
- ראובן קפלן : זה לא עניין של אמון.
- אלי אטון : לא, אבל יש פה. כי האחריות היא שלי ולא של אף אחד אחר.
- ראובן קפלן : זה לא עניין של אמון. הדירקטוריון של החברה הכלכלית לפנות ל-3 נשים שאתה מכיר, כשיש עוד 30 שאתה לא מכיר, אבל אולי מצוינות. לפנות ל-3 נשים שאתה מכיר ואתה בוחר מתוכן, אני חושב שזה תהליך לא מושלם, בטח לא בחברה כלכלית.
- אלי אטון : לקחתי את זה לתשומת לבי, ואני רוצה להגיד לך עוד דבר. אתה יודע, בסופו של דבר אנחנו יכולים לבחור את האדם הכי מושלם שבעולם כחבר דירקטוריון. בסוף יסתבר שהוא לא עושה את העבודה כי אין לו זמן, כי הוא לא בא לישיבה, הוא לא פנוי, ולא פה ולא שם. ולכן כל דבר זה גם ניסוי וטעייה. זה לא חוזה ל-5 שנים. זאת אומרת חבר דירקטוריון שיעשה

את העבודה שלו נאמנה ובצורה טובה ומקצועית, יישאר. חבר דירקטוריון, קודם כול, תהיה תחלופה כל 2, 3 שנים, זה יהיה. חבר דירקטוריון שלא יעשה את העבודה שלו ולא יהיה מקצועי ולא יבין את העבודה שלו, אנחנו יכולים להחליף אותו מתי שנרצה. זה לא חבר מליאה שהוא בתוקף הכהונה נבחר ומכהן ל-5 שנים. פה בחברות האלה אין לו תקופה, אין תקופת כהונה.

ראובן קפלן: אתה יכול לפטר דירקטור -?

כן. כן, כיושב ראש דירקטוריון, כן, ולהחליף, ברור. אבל אנחנו לא משחקים בדברים האלה, כי חשוב בסופו של יום, מה?

(מדברים ביחד)

שי שדה: באסיפה כללית, אבל זאת אסיפה כללית. אסיפה כללית בחברות ציבוריות יכולה לפטר דח"ץ, זו האסיפה הכללית.

דובר: אבל לפטר דח"ץ זה אירוע.

(מדברים ביחד)

רונית עובדיה: התהליך תקין. אם היה אפשר לעשות אותו אחרת, אבל אין שום מניעה לעשות אותו ככה.

דובר: מה עם האסיפה הכללית, אנחנו צריכים להציע עליהם?

רונית עובדיה: כן.

אלי אטון: אוקי. טוב, מי מתנגד? 4 מתנגדים. מי בעד? 8 בעד. קובי, מה אתה? 9 בעד? רגע, שחף? בעד. אה? בעד. אז 10. 10 בעד, 4 מתנגדים. בוא נעשה עוד פעם, נראה שאנחנו לא טועים במספר. להרים עוד פעם בעד? לראות שלא טעינו. אוקי, תודה רבה. הנושא הבא, אישור לקבלת הלוואה, - בתקציב שוטף. מכיוון ששרון נמצא פה בזום, נאחל לו בריאות, הוא נמצא איתנו בזום. מי שיציג כרגע את הנושא הזה שנדון בוועדת כספים זה משה. אז בבקשה, יושב ראש וועדת כספים.

משה מכלין: האמת שלפני המצגת, המועצה נקלעה כרגע לאירוע של בעיית תזרימית, לא בעיה תקציבית, בעיית תזרימית, בגלל כמה דברים שאני יכול להראות

אותם עכשיו במצגת, אם סיוון תעלה אותה. תקציב 2026 דיבר על בסביבות ה-70 מיליון שקל הכנסות והוצאות ברבעון הראשון. את השנה התחלנו במינוס בבנק של חצי מיליון שקל, לא, של חצי מיליון שקל, שזה סביר מאוד וזה נורמלי להתחיל את השנה עם בערך חצי מיליון שקל. המסגרת שלנו בבנק היא 5.8 מיליון. מה שקרה, תסתכלו. אוקי, תסתכלו שנייה על הטבלה הימנית. הטבלה הימנית זה באבנים גדולות ההוצאות, תכנון ההוצאות של המועצה ברבעון הראשון. אנחנו עומדים לפי התוכנית. הבעיה היא שבהכנסות היו לנו כל מיני חוסרים. למשל, מתחילת המלחמה יש בעיה בגבייה של הארנונה של כמיליון שקל.

דובר : למה?

משה מכלין : כי אנשים מתחילת המלחמה הפסיקו הוראות קבע, עצרו תשלומים. אנחנו בסוף נגבה את כל התשלומים האלה, רק שכרגע תזרימית לרבעון הראשון אנחנו בחוסר של כמעט 800 אלף שקלים. היו הוצאות עודפות בחינוך של 300 אלף שקל, מעבר לתכנון, 100 אלף שקל ברווחה, סליחה, הכנסות. חשבתי על הכנסות. היה פחות 300 אלף שקל בחינוך, פחות 100 אלף שקל ברווחה. תקבולים אחרים זה היטלי תקבולים עצמיים. רגע, רגע. תקבולים אחרים זה היטלי פיתוח והיטלי השבחה שהיינו אמורים לקבל ברבעון הזה, וחלקם נדחים לרבעון הבא. עובדתית, השורה התחתונה היא שיש לנו 5.7 מיליון שקל חוסר בהכנסות ברבעון הזה. מה שמביא אותנו.

דוברת : מה זה עצמיים? תקבולים עצמיים?

משה מכלין : אני לא זוכר. תקבולים עצמיים אני לא זוכר. שרון, אתה אונליין?
שרון עזרן : כן. תקבולים עצמיים זה בעצם כספים שאנחנו מקבלים מדמי שימוש עבור, למשל, מהחברה -, הכנסות נוספות של דמי שימוש אחרים. כל מיני תקבולים שאנחנו מקבלים ממשד ממשלה שלא קשורים, בוא נגיד ככה, לביטחון או דברים אחרים שזה תב"רים. תקבולים עצמיים זה יכול להיות עוד הכנסות, למשל, לא רק דמי שימוש, למשל שכירות, אם יש איזה משהו. למשל, כל תקבול שהוא בעצם לא תקבול שמגיע ממשד מממשלה ולא

תקבול מהארנונה. זה תקבולים עצמיים. יכול פתאום לקבל סכום כסף עבור חירום, סכום כסף עבור תשלומים אחרים שביצענו שקשורים לתקציב השוטף, זה תקבולים עצמיים. אבל רוב התקבולים זה דמי שימוש ושכירויות.

(מדברים ביחד)

דובר: אתה מדבר על 4.4 מיליון, שזה העיקרי? אתה אומר שזה ייכנס ברבעון השני?

משה מכלין: 1.5 בוודאות ייכנס עוד מעט.

דובר: אז אתה רוצה להגיד לי ש-3.5 מיליון, זו התוכנית שעשיתם לא הייתה טובה? 4.4 מיליון, זה לא מעט, יש טעות, אנחנו בני אדם.

משה מכלין: לא, הכול בסדר, הכול בסדר, רק שזה משהו אחר לגמרי. צפינו להכנסות מפרויקט פיתוח. שרון, איך קוראים לפרויקט? בתנובות.

שרון עזרן: רגע, רגע, אני אמשיך מהתקבולים העצמיים. כל ההכנסות של דוחות חניה מגיעים בתקבולים עצמיים. כל ההכנסות האחרות שמגיעות לשם מפחים כתומים זה תקבולים עצמיים. כל הדברים האלה שלא בעצם מגיעים ממשרדי הממשלה.

משה מכלין: ותסביר מה אלה התקבולים האחרים.

שרון עזרן: התקבולים האחרים בעצם, זה היה אמור לכסות את התשלום של ההלוואות, של היטלי הפיתוח. זה היה אמור לכסות את ההכנסות של הוועדה לתכנון ובנייה מהיטלי ההשבחה, וכרגע אין הכנסות לא מהיטלי הפיתוח ולא מהיטלי ההשבחה בתחילת השנה.

קובי רייך: למה? למה חשבת שכן יהיה? זה יותר חשוב מלמה. למה חשבת שכן יהיה? למה הגשנו תקציב שחשבת שכן יהיה?

שרון עזרן: אני אסביר. בהיטלי הפיתוח, אנחנו הגשנו בשנה שעברה דרישות בגובה של 20 ומשהו מיליון שקל, והיינו צריכים לקבל על הרבעון הראשון לפחות בין 5 ל-7 מיליון שקל, וזה לא קרה. הגענו איתם לבתי משפט. זו סיבה אחת של היטלי הפיתוח. בנוסף להיטלי הפיתוח, אנחנו בשנה שעברה,

- דובר : על איזה היטלי פיתוח הוא מדבר? על מה הוא מדבר?
- שרון עזרן : היטלי הפיתוח באזורי תעשייה.
- קובי רייך : מדובר על אזורי תעשייה, תנובות, היטלי הפיתוח – גם כן לא נכנסו כספים, נכנסו רק איזה 400 אלף שקל, שזה לא כיסה את הכול. והיטלי ההשבחה, אנחנו היינו אמורים באופן יחסי לקבל מהוועדה לתכנון ובנייה 1.3 מיליון שקל ברבעון הראשון, וזה עדיין לא הגיע הכסף. כשאתה בונה את התקציב של הוועדה, משווה את ההכנסות ואת ההוצאות. הכנסות מהיטלי השבחה והוצאות - של הוועדה. ברגע שאתה לא מקבל את היטלי ההשבחה והוועדה כפי שנדרש, אז בעצם אתה מממן כרגע את הוועדה לתכנון ובנייה, את כל הפעילות שלה, את השכר, את כל התשלומים האחרים.
- דובר : תקשיב, בעשרות החודש הזה לא היה לך, כאילו זה לא הוצא עשרות החודש הזה. לא היו לך הוצאות של עשרות.
- אלי אטון : אתה לא רואה את זה ברבעון הזה. אתה תראה את זה רק בעוד חודשיים.
- קובי רייך : אם אני רואה פה גירעון תזרימי של 5 מיליון שקל, למה אתם מבקשים 15 מיליון? לאן הולך הכסף הזה?
- משה מכלין : לא הגענו לזה בכלל. לא הגענו לזה. זו תמונת מצב, חברים. זו תמונה של המצב שלנו בבנק כרגע. אנחנו על גבול האובליגו שלנו בבנק, והמצוקה היא מצוקה תזרימית, לא מצוקה תקציבית, כי אנחנו צופים שאת ההכנסות האלה אנחנו כן נקבל לאורך השנה, פשוט לא בתזמון הנכון. אז אנחנו מבקשים, רגע, אני רוצה משהו. את יכולה להעביר לשקף האחרון? האחרון, האחרון, האחרון. עוד אחד, עוד אחד, עוד אחד, עוד אחד. זהו. לא, עוד אחד. זהו. תסתכלו על השקף, על הגרף הימני התחתון, אז אנחנו יכולים לראות שלאורך השנים אנחנו, המועצה, יורדת בצורה מאוד מאוד עקבית בעומס המלגות שלה, כלומר ההלוואות שלנו הן מאוד מאוד נמוכות, ומצד שני הקרן לעבודות פיתוח שלנו ביחס למועצות אחרות, זה הגרף השמאלי אטון העליון, הוא הכי נמוך מכל המועצות באזור שלנו. אז הסיבה שמבקשים, וזה לשאלה שלך עכשיו, הסיבה שאנחנו מבקשים לקחת עכשיו

הלוואה של 15 מיליון שקל היא 1, כי היחס של הלוואות לתקציב אצלנו במועצה הוא מאוד מאוד טוב, וגם אם ניקח את זה יש לנו עוד רזרבות רבות מבחינת משרד הפנים. יש רזרבות.

דובר : אין רזרבות, אני אגיד לך למה, אני חייב להגיד לך משהו.

אפרים חג'ג' : רגע, רגע, תן לו להשלים.

משה מכלין : מתוך ה-15 מיליון שאנחנו מבקשים, 5 מיליון יהיו כדי לגבות את המינוס

בבנק. שוב אני אומר, אנחנו נצטרך להיכנס לתהליך שבו אנחנו נאזן את התקציב, ועשינו כל מיני פעולות לאזן את התקציב. למשל, ועדת כספים הצביעה על עצירה של 3 מיליון שקל הוצאות בתקציב שהיו מותנות בתכנון התקציב, שאנחנו עוצרים אותן, עוצרים גיוס כוח אדם חדש מעכשיו.

שמתוקצב. שמתוקצב, ברור. והיו שם עוד כמה דברים?

דובר : כמה כסף זה?

משה מכלין : מה?

דובר : העצירה של קליטת אנשים.

דובר : זה בערך מיליון ומשהו, אני זוכר שזה בערך מיליון ומשהו, נכון?

משה מכלין : אנחנו צופים שיהיה גידול יתר של הכנסות מעסקים השנה.

דובר : איך?

דובר : שרון תסביר להם איך.

שרון עזרן : אני אסביר. ההכנסות מעסקים צריך להיות - שאנחנו עושים עכשיו סקר

שימושים במשטחים החקלאיים, במבנים החקלאיים - בנוסף אנחנו עוד

לא סיימנו את סקר הנכסים. יש לנו 2 מושבים לסיים. וזו הסיבה.

אלי אטון : יש משוערך בכל העסקים, המבנים, המשקים החקלאיים במועצה בסביבות

3 מיליון שקלים כתוספת של ארנונה.

דובר : כמה תאבד?

אלי אטון : מה?

דובר : כמה ייסגרו?

אלי אטון : מה זה כמה ייסגרו?

דובר : הרבה מהם ייסגרו את העסקים כתוצאה.

(מדברים ביחד)

אפרים חג'ג' : זו הבעיה, שזו הערכה והערכה יותר מדי מהרבה פנטזיות. בסופו של דבר, אם אתה כבר מתחילת שנה כבר נמצא במצב של מצוקה בעקבות מלחמה, בעקבות זה, ותקציב 2026 העברתם אותו ואמרתם שיש מספיק כסף בקופה, הכול בסדר, הכול מתנהל טוב, פתאום אתה עכשיו מגיע למצב שפתאום אין לך, אתה צריך 15 מיליון כי איך אומרים? בשביל אוויר לנשימה.

דובר : מי אמר את זה?

(מדברים ביחד)

יצחק L : אני שמח שהדיון מתקיים בשעה הזו, לא בשעה בערב אלא בזמן הזה, כי חלק מהההליך שקיבלנו החלטות עם אישור התקציב, ומרביתנו ידענו שהתקציב הזה צפוף, גם נשמעו פה סביב השולחן הזה הערות בהקשר הזה, ולכן גם בתקציב שמנו 3 מיליון שקל מותנה, להזכירכם. כשאמרנו לעצמנו שאנחנו כל רבעון יושבים, בודקים את עצמנו, ועל הבסיס הזה נקבל החלטות תוך כדי תנועה. אז זה בדיוק, רגע שנייה, אל תפריע לי. זה בדיוק מה שאנחנו עושים עכשיו. אנחנו פשוט מאוד, לאור הנתונים ששרון הציג בהיבט של תזרים המזומנים, ולאור ההערכה, בסדר? אחרי ישיבה שהתקיימה עם רואה החשבון של המועצה, שאנחנו בסוף הרבעון השלישי, ואל תתפסו אותי בלשוני אמרתי מספר כזה או מספר אחר, אנחנו נהיה בגירעון בסוף הרבעון הראשון. מי שלא מבין שאם אתה עם הנתונים כפי שהוצגו פה, שאנחנו גם בפער של הקטנת הכנסות, בסדר? וכמו שאנחנו מכירים את הכלל בהוצאות, תמיד יש לך יותר הוצאות מאשר הכנסות, אז זה יביא אותך בסופו של דבר ב-31 למרץ למצב שתהיה בגירעון תקציבי, תוסיף לזה שעכשיו ניצלת את כל - שלך. עכשיו, אני חושב שטוב שאנחנו מקיימים את הדיון הזה עכשיו כרגע, כי אנחנו צריכים להבטיח 2 דברים. 1, שאנחנו נוכל לנהל את השוטף שלנו ולהמשיך עם אותה בקרה עצמית עם

קבלת החלטות של הקטנה ב-3 מיליון שקל היום, וזה אמירה. ולראות איך

אתה גם במקביל מנגד,

קובי רייך : 3 מיליון שקל למתי? למתי? לעוד חודש?

יצחק יצחק : לא, לא, עכשיו, עכשיו.

קובי רייך : איך עכשיו אתה תוריד 3 מיליון שקל?

יצחק יצחק : לא, זה שנתי, זה שנתי אתה מוריד.

קובי רייך : אז תגיד.

יצחק יצחק : ומנגד, אנחנו גם רוצים לפעול להגדלת ההכנסות ב-3 מיליון שקל. להגיד

לכם שאנחנו צריכים לישון טוב בלילה, לא, אבל צריכה להיות פה בקרה

מתמדת שלנו על הנושא של התקציב. אני אומר לכם שגם גזבר המועצה

וגם אנחנו ברמה של צוות ההנהלה מקיימים על זה כבר לא יום ולא יומיים

דיונים בהקשר הזה, וזה לא פשוט. אני יודע שהיום לבוא או ללכת לקבל

החלטות על צמצום ההוצאות, לא נעים לאף אחד.

קובי רייך : אבל אני ציפיתי לחכות ל-15 באפריל לראות את הרבעון, לראות מספרים.

יצחק יצחק : קובי, לא, אני אומר לך לא.

קובי רייך : לא יכול להיות סתם ככה שאנחנו על סמך המילה שלכם אישרנו את

התקציב בלב קשה, שאני לא האמנתי. הבטחתם לנו ב-15 באפריל תביאו

את הרבעון הראשון ונראה מה אנחנו עושים. אני לא מקבל שום

אינפורמציה, אתה עכשיו רק מדבר איתי על תזרים ואתה לא אומר לי מה

קורה, למה יש בעיות גדולות שאתם לא עומדים בהן ואנחנו הולכים לאכול

אותן. אנחנו צריכים לדעת מה קורה. אני לא יכול לאשר 15 מיליון.

יצחק יצחק : קובי, אני אומר לך רגע, סליחה רגע, אני אומר לך בוא נקיים היום כבר את

הדיון, לא לחכות לך עד שתקבל את הרבעון במאי, כבר היום לקבל את

ההחלטות מתוך הכרה, בסדר? מתוך הכרה והבנה שאין מנוס, נצטרך גם

לצמצם, נצטרך לראות איך אנחנו פועלים להגדלת הכנסות, וקיבלנו עוד

כמה פעולות, כמה החלטות שאנחנו צריכים לקבל. עכשיו, נושא ההלוואה,

רגע,

קובי רייך : לא, אבל זה מה שמפריע לי, אתה קודם מדבר איתי נעשה ונעשה, תבוא אלי אטון, תגיד לי עכשיו חבריה, 15 מיליון תראו, עכשיו אני מקצץ בלשכה 2 פקידות, עכשיו אני מוריד בחינוך פקידה, אז זה מה אני הולך לעשות מחר בבוקר.

יצחק יצחק : היום אתה מקבל החלטה.

קובי רייך : אבל אתה לא נותן לי שום תוכנית.

(מדברים ביחד)

משה מכלין : הפורום הזה הוא לא פורום שקובע 2 פקידות פה להוריד או פקידה פה להוריד, זה לא הפורום, אני מצטער חברים.

קובי רייך : לא, זה לא הפורום. אתה היית צריך להביא לי, שאתה אומר איזה קיצוץ אתה עושה. אבל שם, סליחה, נתתי דוגמה.

טל מדר : אבל שמו מספר, אבל שמו מסגרת של מספר, ושמו לפי מחלקות ומי שיקבע זה מנהלי המחלקות עם ההנהלה.

(מדברים ביחד)

טל מדר : אני מבינה מה שנאמר. יש כאן מספר מטרה שהתחייבו אלי אטון.

משה מכלין : אבל יותר מזה, יש גם קונקרטי. חברים, בתקציב יש 3 מיליון שהם מותנים עם סעיפים צבועים שהם מותנים. אלה נעצרים. סעיפים ספציפיים. יש לכם את האקסל הזה. אז 1 זה ה-3 מיליון. 2, אי גיוסים. 3, סקר נכסים שצפוי להגדיל הכנסה.

דובר : רק תגיד לי למה צריך 15 מיליון.

(מדברים ביחד)

אפי : בישיבת תקציב האחרונה קטרי שהיה וועדת כספים, ישב פה ואמר משפט בסוף, אמר את זה לראש המועצה, אמר לו אתה חייב לקצץ בהיקף עובדים ל-3.5 מיליון שקל. נעשה משהו משיבת תקציב, אבל נעשה משהו בקיצוץ הזה? אני שואל אותך שאלה. אתה קיבלת תקציבים. לא, לא, לא. זו העברה הראשונה.

- משה מכלין: אפי, אתה מערבב בין 2 נושאים. תזרימי ותקציבי. לא, לא רק זה. ה-3.5 האלה זה דיון שנעשה בוועדת כספים עוד לפני שהגיעו לפה לשולחן. האמירה הייתה, דובר: זה בישיבת תקציב.
- טל מדר: הדבר הזה הוחלט על פעולה אחרת, והמטרה הייתה לייצר את התקציבים המותנים, וסביב הדבר הזה כל אחד עכשיו יכול לפתוח את האקסל שיש לו, ולהסתכל לראות מה הולכים להוריד או מה הולך להיעצר לצורך העניין ממחר בבוקר.
- (מדברים ביחד)
- מיכל גליק: אני רק רוצה לשאול, למה 15 במקום 5. אם על האקסטרה הזה אתם משלמים ריבית, אפשר לחכות.
- אלי אטון: לא, הסבירו את הרציונל. סליחה, סליחה. מיכל, שמעת מה השאלה?
- דובר: לא, סליחה, אני מצטער.
- מיכל גליק: למה לוקחים הלוואה של 15 מיליון במקום 5 על האקסטרה, אז הם משלמים ריבית, ואם לא באמת צריך את זה עכשיו, כאילו, למה נשלם עליו עכשיו?
- משה מכלין: כן. מתוך ההלוואה של ה-15 מיליון, 5 מיליון בלבד זה הגיבוי לתזרים, אוקי? ה-10 האחרים זה תקציבי פיתוח. זה תקציבים שאנחנו צריכים לעשות, יש לנו, בצער גדול אני אומר את זה, כן? יש לנו תב"רים שאנחנו הצבענו עליהם ואישרנו אותם תחת ההנחה שיש כסף בתקציב התב"רים. לא היה כסף בתקציב, אין כסף בתקציב התב"רים. יש כבר חוזים והתחייבויות לספקים שהתחייבנו לעשות, אוקי? ואין לנו.
- מיכל גליק: זה מאחרים היה אמור להיכנס?
- משה מכלין: לא, לא, אחרים זה תקציב השוטף. אני מדבר על תקציב תב"רים, הוא תקציב אקס-תקציבי, אוקי? הוא, סליחה, קופה אקס-תקציבית, אוקי?
- מיכל גליק: אבל כשמאשרים משם משהו, זה לא כי יש שם משהו בקופה?
- דובר: יפה, לא, מסתבר שלא.

- דובר : אני אשלם על ה- 900 אלף שקל, אין לי את הכסף הזה עכשיו. אני צריך לשלם לספק, רגע.
- דובר : למה אישרת?
- דובר : למה אישרתי? אני לא יודע למה, רגע, שאלי אטון, רגע.
- (מדברים ביחד)
- משה מכלין : 5 מיליון זה לגיבוי, אם אני לא טועה, דיברנו על 7 מיליון, יכול להיות שאני טועה לגבי הפרויקטים, ושמנו עוד כסף אקסטרה לתת גיבוי למקרה שלא יהיה לנו מאיפה לשלם משכורות, אוקי? אז זו הסיבה שאנחנו, זה אומר שלא תשתמש.
- משה מכלין : אני הייתי רוצה לא להשתמש בכל הכסף. אנחנו ניקח את הכסף הזה והייתי רוצה שלא נשתמש בזה.
- דובר : אתה לא חייב לקחת את הכסף.
- משה מכלין : אז אני רוצה לומר על זה משהו. אנחנו לא מדברים על הבנק, אנחנו מדברים על משרד הפנים ולכן זה סיפור אחר לגמרי. אתה מבין?
- דובר : זה משפיע על הדירוג של המועצה?
- אלי אטון : לא, לא, לא. אנחנו עומדים כרגע בתקרת הלוואות מאוד נמוכה שלמעשה עוד 2 שנים, לפי התזרים של עוד 2 שנים, תקן אותי שרון אם אני טועה, אנחנו עומדים לסיים את סך ההלוואות שיש לנו, השוטפות שיש לנו כרגע. מבחינת הדירוג, אנחנו באמת עומדים בדירוג מאוד מאוד נמוך של הלוואות. תראו, יש לנו בעיה תזרימית. והבעיה התזרימית, דרך אגב, אני ככה מצוי עם כל החברים שלי, היא לא נמצאת כאן רק בלב השרון. היא נמצאת בהרבה רשויות בעיקר בגלל המלחמה הזאת, שנוצר מצב גם חלק בצרכים אמיתיים של תושבים ושל בעלי עסקים, וגם מה שנקרא לקפוץ על העגלה ולנצל,
- דובר : גם המדינה, גם המדינה שלא מעבירה לך כספים.
- אלי אטון : נכון, לנצל כאילו את המצב של היום, נגיד, יאללה, יש מלחמה אני לא משלם. אני מבטל הוראת קבע, אני לא משלם פה, תורידו לי. ואז מה

שקורה, להערכתנו, ברמה איך שזה קורה בתקופות משבר, ב-3 החודשים הקרובים, זאת אומרת כולל מרץ, אפריל, מאי, לפחות ב-3 החודשים הקרובים תהיה האטה. תהיה האטה בגביית הזה. יש את התהליך של - של המלחמה עצמה, ואת האדוות שבאות אחרי המלחמה. אנחנו גם לא יודעים מתי תיגמר המלחמה, רבותיי, אף אחד לא יודע. אז זה תהליך שאנחנו מתמודדים איתו. דרך אגב, אנחנו, שרון, בעת הזאת עצר את כל הנושא של תביעות מול תושבים שלא משלמים, אבל מה שעשינו, אמרנו שאנחנו לא יכולים כי אנחנו נותנים את כל השירות כרגע. לא צריך שירות לתושבים? אנחנו לא יכולים להגיד אוקי אל תשלמו ואנחנו ניתן שירות, כי השירות בא מהכספים שאנחנו משלמים. אבל הגדלנו, לדוגמה, אם נושא של עיקולים היה מ-1,000 שקלים או משהו כזה ומעלה, אנחנו הגדלנו את זה ל-4,000 שקלים כדי שבכל מקרה לא לתת לאנשים לגדול עם החובות שלהם יותר מדי, אבל מצד שני שאנשים צריכים להבין שמהתשלומים, גם עסקים וגם אנשים פרטיים צריכים לדעת שאנחנו למעשה,

דובר : בסוף אנחנו מתנהלים באחריות גם מול תושבים שלנו.

אלי אטון : זה 1. 2, אנחנו בלחץ מול משרדי הממשלה, שכמו שאתם יודעים כל עוד שלא אושר תקציב 2026, הכל נעצר. זה כאילו 1 אחרי ה-2 כמו מגדל קלפים ומגיעים לנו כספים ממשרדי הממשלה. רק שתבינו את האירוע, משרדי הממשלה במקום, מה הרציונל שהם יממנו אותנו, אני צריך לשלם משכורות.

קובי רייך : אז למה לא חיכית עוד יומיים לישיבה הזאת? עכשיו מאשרים את התקציב.

אלי אטון : רגע, רגע, שנייה.

קובי רייך : עכשיו, באותו ברגע הזה.

דוברת : אבל אתה חושב שאתה תראה את הכסף מחר?

אלי אטון : זה לא יקרה.

דובר : קובי, היום אתה מקבל חילוק מיוחד של 25 בכלל.

- אלי אטון : עכשיו מה שקורה, תקשיב קובי. אנחנו הרי משלמים משכורות למורים. מה ההיגיון אומר? שמשדד החינוך, נגיד בחשבון לפני שהם מקבלים את המשכורת, ייתן לנו את המיליון שקלים משכורות למורים? לא. אנחנו משלמים את המשכורות, מממנים את המשכורות, ומחכים מה שנקרא לטוב ליבו של משדד החינוך ולטוב ליבו של משדד הרווחה ברווחה. לוקח חודשים, לפעמים תקציבים של 2027 מגיעים עד מרץ, של 2025. עד מרץ 2026 אנחנו מקבלים אותם אם בכלל.
- דובר : בגלל זה חשוב שיהיו רזרבות בקופה ולא להחליט על הקשקש.
- אלי אטון : נכון, זה חשוב. עד היום עבדו עם הרזרבות.
- אלי אטון : אתה צודק ולכן יש לך ירידה משמעותית בהכנסות עכשיו. דרך אגב, אני רוצה שתבדוק גם עם התושבים, כמה תושבים פנו אלי אטון כדי לא לשלם ארנונה עכשיו?
- (מדברים ביחד)
- דובר : זה חלק מהקיום של המועצה.
- אלי אטון : נכון,
- דובר : אין מה לעשות. מי שקשה לו שיגיש – זה מה שאני אומר לכולם.
- (מדברים ביחד),
- אלי אטון : אם ירד לך באמצע 900 אלף שקל - אתה מגיע ל-80 אחוז גבייה עכשיו, בערך, 92. זה משמעותי. מה לעשות עם המועצה שכרגע סך ההכנסות שלנו, שנייה שרון מנסה להגיד משהו, שרון מה רצית לומר?
- שרון עזרן : אנחנו מסתכלים עכשיו על מגמות, לפי דעתי המגמה תמשיך, אנחנו נגיע לחוסר הכנסות עד סוף רבעון 2 של כמעט 3 -.
- דובר : אז ברבעון 2 תבקש עוד הלוואה של עוד -?
- שרון עזרן : רגע. עכשיו גם עוד דבר נוסף, ועדת כספים קיבלה החלטה שמתוך ה-10 מיליון, ה-5 מיליון יש יותר אבל ה-10 מיליון אין לי זכות לגעת בהם אלא רק באישור של ועדת הכספים.

אלי אטון: נכון. זה לא כסף שאנחנו אוטומטית לוקחים אותו ונותנים לגזבר או למועצה.

(מדברים ביחד)

ראובן קפלן: בתחילת השנה אמר שרון שאם אנחנו לא מצליחים, אם אנחנו מגדילים את הגירעון, אני מדבר פה על סוף 2026, אז זה ישפיע לנו על הצדיקות של המועצה.

אלי אטון: לא, אני אגיד לכם מה זה כן יכול להשפיע אם נהיה גירעוניים, אנחנו לא נוכל לעבור למועצה איתנה. שתדע אני נגד זה, אבל יש לי לא מעט חברים במרכז המועצות האזוריות שאומרים לי אלי אטון, אל תהיה איתנה בכלל, לא טוב להיות איתנה. כי כשאתה איתנה מורידים לך עוד הטבות. הממשלה והמדינה יושבים עליך על הצוואר עוד, אז כן יש לך את ההטבות שאתה לא צריך לקבל אישור ממשרד הפנים על כל תב"ר שאתה לוקח, על כל הלוואה שאתה לוקח, ויש לזה יתרון. מצד שני, הם אומרים שיש חסרון בתקבולים שאתה כן יכול לקבל. אז אנחנו לא יודעים כרגע את האירוע. אנחנו כן רוצים להיות מאוזנים כי מטבע הדברים, דרך אגב, גם איזון פחות מ-1 אחוז מהתקציב זה נחשב סוג של איזון מבחינת משרד הפנים. זאת אומרת, אם אנחנו 280 או 282 מיליון, אז 2.8 מיליון גירעון בתקציב זה נחשב מאוזן מבחינת משרד הפנים. אבל זה לא הוריד אותנו, אנחנו דווקא עלינו בשנתיים האחרונות. מבינונית ליציבה עלינו, המטרה הייתה באמת להיות 3 שנים מאוזנים ולהפוך לאיתנה, ואני כן רוצה להפוך, זאת המגמה, להפוך באמת להיות מאוזנים.

ראובן קפלן: אני לא יודע, אנחנו צריכים להסתכל על היתרונות והחסרונות של זה ולהחליט. יהיה לך ברור תמיד. בדיוק

דובר: אז אתה מתחיל את הספירה מחדש בעצם של ה-3 שנים אם אתה לא,

דובר: לא, זה לא משנה.

שי שדה: זה שאתה לוקח הלוואה לא הופך אותך לגירעוני.

אלי אטון: לא, זה לא.

- שי שדה : זה מעמיס את כושר המלווה שלך. אם אתה, אתה צריך לעמוד ב, יש כמה נתונים וכושר ההלוואות כפי שאתה רואה פה אצלנו הוא מאוד מאוד נמוך. כלומר, גם ההלוואה הזאת לא תגביר, לא תעלה אותך לכושר הלוואות גבוה.
- ראובן קפלן : אני מסיק מזה שאני לוקח הלוואה שאני אהיה גירעוני בסופו של דבר. אני מבין שזה לא קשור אחד לשני, אבל זה בסוף.
- אלי אטון : לא, לא תהיה. אם אתה לוקח את ההלוואה אתה לא תהיה גירעוני.
- משה מכלין : לא, לא קשור להלוואה. הסיבה לזה היא מאוד פשוטה. הסיבה היא שאם אנחנו עוצרים את ה-3 מיליון שקל של המותנה, אם אנחנו עוצרים גיוסי עובדים, אנחנו עושים פעולות להפוך להיות פחות גירעוניים.
- קובי רייך : אתם יושבים בוועדת כספים.
- אלי אטון : רגע קובי, שנייה.
- ראובן קפלן : יש לכם לוח סילוקים?
- משה מכלין : אז אני עונה לך. אחת מהאלטרנטיבות היא לקחת את ההלוואה הזו, כן? ולהתחיל להחזיר אותה רק בעוד שנה.
- אלי אטון : לעשות גרייס.
- (מדברים ביחד)
- דובר : אתה לא יכול לקבל לפני שאתה מאשר.
- אלי אטון : לא באנו כרגע בכלל עם הלוואה קיימת, אין -.
- ראובן קפלן : אני אגיד לך, כשאתה לוקח הלוואה, בסדר? כשאתה לוקח הלוואה, רוצים לראות מאיפה אתה מחזיר. בלוח סילוקים מאוד מאוד ברור. אתה צריך להציג, הבנק לא ייתן לך שקל לפני שאתה מציג מאיפה אתה מחזיר אותה. אני שואל את עצמנו, אני שואל את עצמנו כמליאה, האם ברור לנו לוח הסילוקים שלנו? זה הכל.
- דובר : הנה הגזבר רוצה לענות.
- שרון עזרון : אני אענה. הבנק לא מסתכל על הכושר החזר, הוא מסתכל מה אני משעבד. אני בעצם משעבד לבנק את ההכנסות שלי.

- דובר : שרון, זה לא נכון.
- ראובן קפלן : אני מדבר על עצמנו.
- שרון עזרן : - בדוחות הרבעוניים משנים קודמות, במיוחד של 2025, ואם הוא רואה שבדוחות הרבעוניים שלי אני החזרתי את ההלוואות אז אין סיבה שהוא לא ייתן. הוא גם בודק את העומס מלוות, הוא רואה שאין לי עומס מלוות גדול ושכן ההלוואה הזאת היא לא באמת קשורה כל כך לתקציב, היא יותר קשורה לתזרים. כי בתקציב, בסופו של יום, אני יכול להיות אחרי הרבעון הזה גם לא בגירעון, אני יכול להיות בסדר. אבל התזרים מזומנים השוטף זה הבעיה. אין קשר בין התזרים לבין התקציב. הקשר ביניהם מתקשר רק בסוף שנה, הוא לא מתקשר במהלך השנה.
- משה מכלין : לא, זה לא מדויק שרון. לא, מכיוון שאתה צריך להחזיר, אתה לוקח שם כסף בשביל התב"רים או בשביל תקציבי הפיתוח שכבר לקחת מהם כסף כשהנחת שיש לך, אז אתה צריך איכשהו למלא את הדבר הזה בחזרה או להחזיר את הכסף הזה.
- ראובן קפלן : לא, לא, סליחה רגע משה. אני רוצה להבהיר משהו. אמרת גם קודם, שרון עזרן : אנחנו גם קיבלנו החלטה שבמידת הצורך ניקח גם את ההלוואה בתור גרייס -.
- ראובן קפלן : לא, זאת לא הייתה השאלה שלי. השאלה שלי הייתה אם אתה, עזוב מהבנק, עזוב את משרד הפנים, אתה לוקח לך 15 מיליון, אתה גזבר המועצה, האם אתה יודע מאיפה אתה מחזיר את ה-15 מיליון האלה ומתי? עזוב אותי מהבנק, עזוב אותי ממשרד הפנים, אתה לעצמך. האם אתה יודע מאיפה אתה מחזיר אותם ומתי?
- שרון עזרן : אז עוד פעם, אני חושב שחוץ מה-15 מיליון, צריך לקחת את זה כגרייס ל-2027, זה 1. פעם 2, אני בטוח שאני אוכל להחזיר אותה במידה והצפי של ההכנסה של היטלי פיתוח והיטלי השבחה יתממשו כמו שתכננו. כמו שתכננו זה הכוונה שעד סוף השנה ייכנסו כספים גם מנתניה וגם היטלי הפיתוח שאנחנו הגשנו דרישות לתושבים ולעסקים, אני מאמין שלא נוכל

להחזיר, זו צריכה להיות סיבה. וחוף מזה, גם היום אני מחזיר אותה ושום דבר לא חוזר. אבל כשאתה מחזיר ואתה לא מכניס הכנסות, אתה באיזשהו מקום מגיע, בסוף. יכול להיות שמצד שני אמור -, אבל זה גם לא נכון, כי אתה מכניס את עצמך לעוד יותר בלגאן. כל המטרה היא לחזור חזרה אחורנית, להתחיל את התזרים מזומנים על אפס ומשם להתקדם. איציק,

אלי אטון :

כן, כן. ראובן רציתי להגיד לך. קודם כל, ב-2026 ברמה של השוטף, של אותם 5 מיליון שקל, הם עדיין לא מופיעים לך כהחזר הלוואות, לכן הוא אומר שזה יהיה איזשהו גרייס. מה גם שחלק הארי של הפיתוח הוא לא למימוש כרגע, בסדר? הוא גיבוי תקציבי. גם אם הוא ירצה לממש אותו, הוא יבוא מתוך היטלי הפיתוח והיטלי ההשבחה שאתה תקבל. ההחזר של ההלוואה, כי אתה לא מממש את זה עכשיו מתוך השוטף, זו המשמעות. המשמעות היא, כמו שאמר משה, זה גיבוי לרמת התזרים מזומנים שלך, והחלק ה-2, חלק הארי של ההלוואה, הוא לטובת אותם תקציבי פיתוח שכרגע הוא לא למימוש.

יצחק יצחק :

אתה אומר בכלל יגיעו ב-2027 היטלי ההשבחה.

ראובן קפלן :

אין לך, אין לך בתקציב ה-2026 שאתה אישרת את ההלוואה שאתה לוקח, אין לך החזר הלוואות של אותה ההלוואה שאתה לקחת. אתה צריך לעשות, אם אתה רוצה, מתוך השוטף לעשות תיקון לתקציב ולהראות מאיפה אתה גם מחזיר את זה. אתה צודק במה שאתה אומר, אבל כרגע זה לא רלוונטי ל-2026.

יצחק L

ול-2027 אנחנו נבנה תקציב בהנחה.

משה מכלין :

אתה יכול להגיד שאתה משליך את זה על 2026, אבל אתה צריך לעשות תיקון תקציב ולהראות מאיפה אתה גם מחזיר, כמו שאתה אומר.

יצחק יצחק :

- ב-2027 בעזרת השם יהיה בסדר.

ראובן קפלן :

כגיבוי לתזרים המזומנים שלך, נכון?

יצחק יצחק ::

משה מכלין: אני מצטער, אבל זה לא שבעזרת השם יהיה בסדר, אלא בתקציב 2027 אנחנו נבנה תחת טבלת סילוקים כזאת או אחרת של ההלוואה הזאת.

אלי אטון: שי, רצית להגיד משהו?

שי שדה: כן, אני רציתי להגיד גם לראובן, אני חושב שבסך הכל אמרו את הדברים,

אבל אני חושב שבסך הכל כל מה שאנחנו עושים פה זה לנהל חוב. זה לא משהו מורכב, עושים את זה חברות פי 10 גדולות מאיתנו במחזורים ובתקציבים. בסך הכל צריך לנהל את החוב הזה נכון. עכשיו, אם לוקחים, וזה מה שאמרו פה החברים, אתה לוקח את זה ל-2027, ופה בסך הכל החוסר שנוצר בקופה לפי מה שמציג גזבר זה לא חוסר בגלל שאנחנו ניהלנו את התקציב לא נכון, זה חוסר בגלל כל מיני סיבות כאלה ואחרות, דחיות כאלה ואחרות שמגיעות במקומות כאלה ואחרים. ולכן הכסף יגיע ביוני, יגיע ביולי, יגיע בדצמבר, הוא יגיע. הסבירות שיגיע הוא גם סבירות מעל 80%, לא רוצה להגיד 90%, אבל סבירות מעל 80% שיגיע. ולכן כל מה שאנחנו עושים זה לנהל את החוב. עכשיו, אם ננהל את החוב הזה גם נכון ב-2027, והשולחן הזה מקבל פה את ההחלטה, כי זה לא כמו בחברה פרטית שאני ואתה מכירים שאתה רוצה הלוואה אתה הולך לבנק אתה לוקח. יש פה תהליכים מורכבים. ואם יש לך 10 מיליון שקל, לוקחים 15, אם יש לך 10 מיליון שקל בספייר ואם תנהל אותם נכון את החוב הזה, עוד החוב הזה עלול לתת לך גם פירות שלא ציפית להם.

ראובן קפלן: אתה לא אמור לנהל חוב, אתה לא אמור לנהל חוב.

שי שדה: זה מה שאתה צריך לעשות.

דובר: לנהל תזרים.

(מדברים ביחד)

קובי רייך: כן, רציתי להתייחס לפרוטוקול שהפצתם לנו היום של ועדת הכספים.

וואלה חבר'ה באמת, היה זכרונו לברכה ריטו, אני לפני ריטו יושב פה. אני יושב פה עם איציק, אני יושב לפני ריטו ואנחנו יושבים פה. הבננה הזו לא תביא כסף. לא, אתם יושבים פה עוד פעם. אנחנו יודעים שהתחלף ראש

עיר. אנחנו יודעים שנתניה לא במצב יותר טוב מלב השרון. אני לא יודע מאיפה אתם, אבל אתם כל פעם מכניסים את הבננה של אנחנו לא רואים את הכסף. עוד דבר משהו, משהו אישי שאני ממש בליבי. אתה עוד פעם מעלה את העניין של חדיג'ה. אני רואה כתוב פה עניין של חדיג'ה. אני שואל אם זה בא על חשבון כביש פנימי בתוך הפרדסים של בני דרור. חד משמעית לא.

אלי אטון : כן.

קובי רייך : חד משמעית.

דובר : דרך אגב זה לא קשור, זה לא קשור לשוטף.

קובי רייך : לא, בסדר, אבל אתה מראה לי מקורות, מקורות. אתה בונה את הזה על חשבון מקורות. כמו שאמרת, זה יגיע.

אלי אטון : קובי, בסופו של יום, כלומר בסופו של יום אנחנו נאבקים על הכנסות שמגיעות למועצה, אוקי? וההכנסה מחדיג'ה, ואני מאז שהייתי עוד חבר מליאה, זה כבר לפני 15 שנה. מאז שהייתי חבר מליאה אני שמעתי על חדיג'ה, על האירוע הזה.

קובי רייך : 30 שנה.

אלי אטון : אין בעיה, אבל אני לא כמוך. אבל אני רואה את זה. לא קיבלתי את הוותק שם, ואני מכיר את זה 15 שנה ואני רואה שאתה מכיר את זה עוד כמה שנים. זה אדמות פרטיות. אז 70 דונם ב-100 אחוז, ב-100 אחוז זה היטלי ההשבחה שם. יש שם אירוע של 200 מיליון שקלים, אוקי? ב-100 אחוז, וזה בבדיקה, אוקי? ב-100 אחוז, בגלל שזה אדמות פרטיות. אני לא מתכוון לוותר על זה. זאת אומרת 200 מיליון שקלים לכל האירוע. ולכן רגע, רגע. קודם כל באו, ואמרתי את זה בישיבה הקודמת, באו ועד הראש שלנו, רצו לעשות ועדת גבולות בינינו ובין קדימה צורן. כל אחד מסרב מטעמו. אני מסרב לוועדת גבולות כאילו לפני שאנחנו נקבע. ברור שנקבע על הסכמי חלוקת הכנסות, זה 1. הם, כי הם לא רוצים מגורים והם רוצים פה, ואנחנו כרגע בדיון הזה שבכלל מקדימים. אם לא הייתה מלחמה היינו מתחילים

לדון. מכיוון שיש מלחמה הכל נדחה לאחרי המלחמה. אותו דבר בדיוק כמו נתניה. אני אענה לך גם על נתניה.

קובי רייך: לא אבל, הבעיה היא שהם נלחמים ששם לא יהיו מגורים ואתה רוצה להעביר להם את זה ולקבל את היטלי ההשבחה.

אלי אטון: יש פתרונות אחרים. אבל אנחנו לא שם. אבל הוצע להם לעבור לנושא של מסחר ולא דווקא מגורים ולעשות, ודיברתי דווקא היום עם שמעון, פגשתי אותו, אברגיל, יושב ראש הוועדה הגיאוגרפית ודיברתי איתו גם על הנושא הזה, שאנחנו רוצים לעשות את הסדרי הגבולות, זאת אומרת חלוקת הכנסות. אולי נלך לנושא של עסקי, מסחרי, אבל לא פה זה הדיון. אתה שאלת את השאלה, אני אעדכן בנושא הזה. 2, לגבי נתניה. אנחנו כבר הכרנו בתקופה של מרים. ברור שנתניה צריכה כסף והם צריכים כסף. תראו, ההסכם הזה חלוט במשרד הפנים. גם בזמנו דיברתי עם אמיר לא מעט על הנושא הזה והיינו אמורים להיפגש עם מרים ואז היא נפטרה, ואז אמיר חלה. ההסכם חלוט במשרד הפנים. אבל יש להם כמה טענות ואז לכן הוקמה ועדה בשתי הרשויות, 4 אנשים מכל רשות, כדי לראות איך אנחנו מתקדמים. הם טוענים שכללי המשחק השתנו כי יש להם הרבה דיור למשתכן, ואז זה גורם להורדת היטלי ההשבחה שהם יקבלו. אבל את המבנים הציבוריים הם כן צריכים להשקיע, היטלי פיתוח וכל הדברים האלה. הם התחילו איתנו ב-10 אחוז, אנחנו עומדים איתם כרגע ב-25-20 אחוז כרגע. יום חמישי, יום חמישי קובי בשעה 13:00 הייתה צריכה להיות לי פגישה עם אבי סלמה, וכמובן אתם יודעים היה יום חמישי בשעה 14:00, אז דחינו את הפגישה והפגישה תיערך ישר לאחרי החג כדי לדבר על הנושאים האלה. לא רק על הנושאים האלה אלא בעיקר על הנושא הזה, בעיקר על הנושא הזה.

קובי רייך: תן לי ככה משהו. זה מדבר על כמה מיליונים. הוא רוצה להוריד לך 10 אחוז ואתה מתנגד ל-10 אחוז האלה?

דובר: הוא רוצה לתת לך 10 אחוז.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: אם זה היה בבני דרור, לקובי לא אכפת כי זה כסף קטן לבני דרור. זה כסף גדול. אבל באמת יש לנו ויכוח, ויכוח אמיתי. אנחנו הבאנו יועץ מומחה, את רון שני שהיה ראש עיריית משגב, הוא יועץ בדברים האלה לנושא של היטלי ההשבחה, מה מגיע ומה לא מגיע, בהתאם לגודל הפיתוח. ואנחנו מלווים בנושא בפן המקצועי ביותר כדי לראות מה נקודת האיזון ששם מתאים להם ומתאים לנו, אוקי? כי בסופו של דבר לשם אנחנו צריכים להגיע. מה מתאים לנו ומה מתאים להם.

קובי רייך: הם כבר קיבלו? הם קיבלו חלק מהכסף?

דובר: כן.

קובי רייך: עירייה?

דובר: כן, הם קיבלו.

קובי רייך: כלומר מחר אתה מגיע להסדר, הם יכולים להעביר לך צ'ק?

דובר: הם קיבלו,

קובי רייך: או שחיכו למשרד הפנים שיעביר את הכסף. סתם, מעניין אותי איך זה עובד, אמרת.

אלי אטון: תראה, זה עובד. אני התחיל הסיפור בפגישה איתם, שאני פניתי למנכ"ל, מרים הייתה חולה אי אפשר לדבר איתה, למנכ"ל עיריית נתניה. ביקשתי ממנו אישור, מכתב, כדי להעביר אותו למינהל ושעיריית נתניה מאשרת לרמ"י להעביר את החלק של לב השרון ישירות אלי, למה שיהיה סוג של צינור. ואז התחיל כל הסיפור הזה וישבנו ומשם התחיל הסיפור. כי אני אמרתי למה אני צריך להיות בן ערובה של נתניה בסיפור הזה? תנו לי את הכסף ישירות, תגידו מגיע לי איקס כסף, 30%, תנו לי מכל כסף שלכם 30% ונסגר הסיפור. ואז הם לא צריכים לקחת את הכסף ואחרי זה להעביר לנו וכל הדברים האלה. זה לא קרה כרגע. אנחנו מחכים אחרי פסח.

דובר: עכשיו היועצת המשפטית, למה שלא תוציא צו מניעה ותלך איתם לבית משפט?

- אלי אטון : ברור, אפשר. זה הדבר הכי קל לעשות, אבל אני לא מוכן לחכות בין 5 ל-10 שנים להתמחות משפטית.
- דובר : הם ישמחו שאתה תעשה את זה.
- אלי אטון : הם ישמחו, כי אז הם יסחבו אותך בבית המשפט 10 שנים.
(מדברים ביחד)
- אלי אטון : זה לא קשור, הכדור במגרש שלהם. זו מהות ההסכם.
(מדברים ביחד)
- דובר : עכשיו תחכה בסבלנות, או שעכשיו אתה בא אלי אטון במשא ומתן בצורה הכי הכי עדינה שיש, מביא אותו-.
- קובי רייך : אז אני מבין שעכשיו היישובים, את ה-30 היטלי השבחה לא יראו.
- אפרים חג'ג' : אלי אטון בוא נהיה מציאותיים, התהליך הזה להערכתי, בוא נהיה מציאותיים. זה יהיה ככה עוד תהליך של לפחות שנתיים במצב הטוב, אם נראה את זה בכלל.
- דובר : מהבננה?
- אפרים חג'ג' : כן, כי זה כל פעם נמשך ועוד פעם נמשך ועוד הפעם נמשך. בוא, אני מאוד, אני כולי תקווה באמת אני אומר, כולי תקווה שתצליח להגיע איתו להבנות. באמת, אני מאחל לך בהצלחה שתגיע איתו להבנות והלוואי ותצליח. ובאמת זה, אבל הבעיה היא קודם כל הוא מתנהל במשא ומתן מול,
- דובר : בסדר, בסדר, הוא מייצג אותנו.
- אפרים חג'ג' : אבל בוא, הלוואי. זה נמרח הרבה.
- אלי אטון : תראה, אנחנו לא שוקטים לרגע בנושא הזה.
- אפרים חג'ג' : אני יודע.
- אלי אטון : אנחנו גם בנושא וכל הנושא של עסקים ופיתוח עסקים, אנחנו יושבים בכמה נקודות. גם הנושא הזה, שאם תרצו בדקה שי ייתן לכם איזשהו דיווח גם על הנושא של אזור התעשייה של טייבה.. הנושא של טייבב עם לב

השרון כשאנחנו מקווים שברגע שיאושר תקציב המדינה, ואמרת תוך יומיים, אינשאללה תוך יומיים,

דובר : אין להם ברירה. אין ברירה, ביום חמישי יש תקציב מדינה.

אלי אטון : ואז משרד הכלכלה, יש כבר תקציב בתוך תקציב צבוע בתוך התקציב שלו להתחיל לממן יועצים לעשות את התב"ע הזאת, וכמובן לב השרון בראשות החברה הכלכלית. המטרה היא שתוך 3 שנים בולדוזרים על שטח. בולדוזרים על שטח תוך 3 שנים זה אומר שתוך 3, 4 שנים אתה מתחיל להיפגש עם הכסף. זה 1. בית ליד אנחנו, רונית, נשמח שהיא תרחיב טיפה בנושא המשפטי. אנחנו לקראת סגירת הפערים בינינו לבין נתיבי ישראל. הצלחנו לצמצם אותם בשטח שהם לקחו מ-130 דונם לכרגע 48 דונם שזה משמעותי, וכמעט אין שם שטחים של יזמים בתוך השטח של ההפקעה שבמרכז התחבורה. יש לזה משמעות כספית אדירה כי ברגע שיהיה שם שטח של יזמים אתה צריך לשלם להם פיצויי הקרקע וזה לא שטח חקלאי, זה המון כסף ואנחנו באופן אוטומטי נשלם 30 אחוז כרשות ממה שאנחנו נתבע. אז רונית יושבת על זה, מחר תהיה פגישה בין המהנדסים של נתניה, כפר יונה ועמק חפר מול המהנדסים של נתיבי ישראל כדי באמת לצמצם, לסגור את האירוע ההנדסי ומשם לסגור את טיוטת ההסכם ומשם אנחנו יכולים להתחיל ללכת לכיוון הפקדת התוכנית.

דובר : מה לא בסדר עם הרבנים עכשיו, מה התעורר? כתוב פה היטלים.

דובר : זה היטלי טיול, בקשה להיטלי טיול. ננסה לתפוס אותם בדרך.

אלי אטון : יש לא מעט,

(מדברים ביחד)

אלי אטון : וברור שאנחנו יושבים ולא כל אחד שאתה בא ואומר לו אתה צריך לשלם היטלי טיול הוא בא ישר ומוציא לך צ'ק, כמו תוסף או משהו כזה שהם בהליך משפטי איתם. יש דרישה של לא יודע כמה, של 16 מיליון שקל, אנחנו בתהליך של 16 מיליון שקל בהליך משפטי איתם כדי בסוף להגיע

- לעמק השווה בנושא הזה כדי שיוכלו להעביר לנו את היטלי הטיוול שלהם.
 משה, אתה רוצה לחזור על הדבר הזה?
 משה מכלין: מה אני אגיד לך.
- אלי אטון: כי סטינו קצת בנושא. בסופו של יום חברים, בסופו של יום, אם ניקח את, קובי, לפני שאני אעביר את זה למשה, הרציונל הוא לקחת איזשהו תהליך שלך. חצי שנה שאנחנו יודעים שבחודשים האלה אנחנו נגבה באופן אוטומטי. בגלל המלחמה, בגלל הגרורות של המלחמה, האדוות של המלחמה, באופן אוטומטי היכולת שלנו לגבות, אז אני יכול לתבוע אנשים עד מחר, אבל אם אין לו לשלם והוא לא יכול לשלם בעת הזאת, אנחנו רוצים להקל על אנשים, לא להקל על אנשים שסתם לא רוצים לשלם. ואנחנו מבינים, אנחנו מבינים את,
- קובי רייד: בהנחה שאנחנו נגבה בסוף את כל מה שאנחנו צריכים.
 אלי אטון: ברור. לכן חצי השנה הזאת זו עת כזאת שגם המלחמה, גם באפריל תהיה לנו מלחמה, היא לא תיגמר.
- אפרים חג'ג': מה קשור בין מלחמה ללשלם מיסים? אנשים אין להם כסף?
 אלי אטון: אנשים עצרו הוראות קבע.
 (מדברים ביחד)
- משה מכלין: יש לך תכונה אפי לבוא ולהגיד, למה לא הבאתם לי א', ב', ג', לישיבה.
 אפרים חג'ג': שלחתי שאילתה במייל. אתמול, יום חמישי שלחתי ואף אחד לא ענה לי, אז מה אתה רוצה ממני?
- משה מכלין: באיזה יום אנחנו היום?
 אפרים חג'ג': - יום חמישי.
 משה מכלין: סבבה.
 (מדברים ביחד)
- אפרים חג'ג': יש כאן דברים שיש להם כובד משקל. עכשיו אני גם כשאני פונה לראש המועצה, אני לא פונה אלי אטון בגלל שאני לא אוהב אותו. בגלל שאני מסתכל על הדברים בהיקף, בכולל. בסופו של דבר אנחנו יושבים פה, אנחנו

דנים פה על דברים שיש להם הרבה משמעויות. אני לא כועס ואני לא כלום, אני מסתכל על זה בצורה אחרת ממה שאתה מסתכל ואתה מסתכל בצורה אחרת ממה שאני מסתכל. הכל בסדר, הכל טוב. אז אם אני מקבל – ביום חמישי. בוא אני אסביר לך דבר אחד. אם אני מקבל את החומר ביום חמישי בשעה 15:00, שולח מייל בתגובה לכולם, מבקש לקבל ככה, ככה וככה, תסתכל במייל, אפילו לא קראת את זה.

משה מכלין: ברור שקראתי את המייל.

אפרים חג'ג': יפה. אז אני לא מקבל תשובות, אז מה אתה רוצה שאני אגיד לך?

(מדברים ביחד)

אלי אטון: שנייה, אני רוצה לענות לאפרים חג'ג'.

אפרים חג'ג': אוקי.

אלי אטון: אם אתה ראית, שיש ירידה בהכנסות ברבעון של 800,000 שקלים. עכשיו,

ההכנסות לא היו בינואר או פברואר, הירידה בהכנסות הייתה במרץ.

אפשר, אנחנו מדברים על רבעון של 70,000,000 שקלים לרבעון. עכשיו, אני

מדבר כרגע, זה לא 70,000,000 שקלים, אני מדבר כרגע על, יש לו

100,000,000 שקל, נכון? גבייה, גביית ארנונה עם שבועות 100,000,000

שקלים. אוקי, מה שאני אומר, אנחנו גובים ב-91, אנחנו סיימנו את 2025

ב-92. ותיקח, תיקח את ה-10,000,000 שקל ממוצע, או 9,000,000 שקלים,

או 8,000,000 שקלים ממוצע של גבייה בחודש, ותיקח את ה-800,000

שקלים ירידה בהכנסות, שהיא כתוצאה מהמלחמה נטו.

קובי רייך: למה מלחמה? זה 5 שבועות.

(מדברים ביחד)

קובי אל תלך רחוק. תסתכל שנייה על המצגת, רגע. תסתכל רגע על המצגת.

אתה רואה את הירידה בהכנסות, קובי, הירידה בהכנסות היא ממרץ,

ובמרץ יש לך הכנסות שבסביבות 8,000,000 שקלים, יש לך בסביבות

100,000,000 שקלים גבייה, עזוב כל התקציב שהוא 282.

אבל 100,000,000 שקלים זה לשנה. דובר:

אלי אטון : ברור. תחלק את זה ל-12, זה 8,000,000 שקלים בחודש. 8,000,000 שקלים בחודש. תראה הירידה של 800,000, זה 10 אחוז, מ-92 אתה עומד על בערך 80 אחוז. אז אולי טעיתי 81, אבל יש בפועל ירידה בכסף. דרך אגב, אנחנו בכמות הכספים שנגבה נוכל לראות גם את המגמה באפריל. ואני מאוד מקווה שהמגמה תעלה ותשתפר, אני לא רואה. אני לא רואה, אני חושב שהיא דווקא תלך ותחריף, כי העומק של המלחמה הולך וגדל. עכשיו, זאת המציאות שלנו כרגע. עכשיו אנחנו, דרך אגב, עוד משפט ברשותך. אנחנו לא יכולים, נגיד, לבוא לתושבים ולהגיד להם, חבר'ה, אתם יודעים מה? אנחנו לא מקבלים כסף עכשיו אנחנו גם לא נותנים שירות. השירותים ניתנים ביום-יום, ניתנים בכל הרבדים שלהם, אוקי? וזה עולה כסף בכל דבר. תבואו, הצעתי לכם, לכל חברי המליאה, תבואו ותראו מה עושות כל המחלקות, במה הן פועלות, איך הן פועלות, במה הן משקיעות, מה סדר העבודה שקיים פה בסך הכול, ותבינו שהמועצה עובדת. והמועצה עובדת והיא לא עוצרת לרגע, כי צריך לתת שירות יום-יום לתושבים, אם זה בחינוך, ואם זה בבלתי-פורמלי, ואם זה בתפעול, ואם זה בביטחון, שדווקא העלויות עלו בחודש האחרון, ההוצאות גדלות בכל דבר. ולכן אנחנו צריכים לנהל את המועצה, כי המועצה לא עוצרת לרגע. זה כל הסיפור. עכשיו, אנחנו לא יכולים לבוא ולהגיד, חבר'ה, אין לי כסף, אני מפסיק שירותים. אנחנו כן מצמצמים בעקבות ההכנסות המותנות של 3,000,000 שקלים. אמרנו שניתן לזה ניסיון. אנחנו כל חודש בודקים. עכשיו לגבי רבעון, קובי, הלוואי והייתי יכול ב-15 באפריל לקבל את התוצאות של הרבעון הזה. אני לא יכול לקבל. אי אפשר בכל קונסטלציה שהיא.

קובי רייך : לא, אני הגזמתי, אני לא אומר,

אלי אטון : רגע, אבל אני לא רוצה לחכות למאי, אני תוקף את הבעיה עוד לפני. עכשיו, אנחנו היינו בסוג של צפי שאנחנו נוכל להמשיך ולהחזיק את התקציב הזה כפי שהוא, בגלל זה נתנו דברים מותנים. ואמרנו למליאה, אמרנו בהינתן שנוכל לעבור את הכול ולקבל את הכספים בזמן ונגבה בזמן ותהיינה עודף

הכנסות עם סקר הנכסים החדש שאני יזמתי וביקשתי משרון, אחרי שנעשה סקר כמעט בכל היישובים, מתברר שיש בעיקר במגזר, באגודות לא מעט עסקים שלא נכנסו אלי ולא ראו אותם. ומדובר פה במיליונים לא מעטים של כסף.

אפרים חג'ג': זה לקראת סוף השנה, אתה תראה את זה.

אלי אטון: מה?

אפרים חג'ג': את הסקר הזה.

אלי אטון: אין בעיה, אבל זה רטרואקטיבי.

אפרים חג'ג': בסדר. אבל זה רטרואקטיבי.

אלי אטון: זה עדיין,

אפרים חג'ג': את הכסף הזה אתה תראה ב-2027.

אלי אטון: לא, אנחנו פועלים בשני פרמטרים. פרמטר ראשון, לגשר על הפער התזרימי.

הפרמטר השני, להביא את ההכנסות, הרי אם אתה ב-31 בדצמבר נתת, הטלת ארנונה על תושב או על עסק, אוקי? בסדר? והוא קיים, זה רטרואקטיבית לכל השנה. זאת אומרת, זה מינואר. לכן אנחנו לוקחים את זה כעבודה מואצת, כי אני קודם כל חושב שכולם צריכים לעמוד, להיות שווים בנטל ולשלם. כולם צריכים לשלם. ודבר שני, זה ייתן לנו לא מעט הכנסות שחברת הסקרים לא הצליחה להיכנס, לא נכנסה לתוך המשקים פנימה והכל, ואני אומר את זה בריש גלי, וזו הסיטואציה. אנחנו פועלים בכמה דברים, גם בנושא של הגביה, לעשות גרייסים, לתת אוויר לנשימה בעת הזאת, כי הנשימה היא לא רק לתושבים, הנשימה היא גם למועצות. אני מדבר עם חברים שלי, ואני לא מתנחם בזה בכלל. כולם כרגע, כי המדינה לא מעבירה כספים, כי אין תקציב וגם אין כסף, וכל הדברים האלה. התושבים,

אפרים חג'ג': אנחנו כבר חודש בלחימה, נכון?

אלי אטון: מה?

אפרים חג'ג': אנחנו כבר חודש בלחימה.

(מדברים ביחד)

- אפרים חג'ג': עכשיו מה יקרה, זה ההכנסות יורדות. חודש הבא ההכנסות ירדו עוד יותר.
 כי מה שאתה אומר, בחודש הזה,
 אלי אטון: תראה את המגמה עד יולי.
- אפרים חג'ג': לא. אם בחודש הזה, בחודש הראשון ההכנסות כבר ירדו, זאת אומרת
 שחודש הבא יהיה להם יותר קשה.
 אלי אטון: הוא יראה לך את המגמה עד יוני. יש פה מגמה עד יוני. משה, תראה לו את
 המגמה עד יוני. אני ביקשתי משרון, חברים, ביקשתי משרון שייתן לנו
 תרחיש עד יוני, זה עד יוני.
- קובי רייך: מה זה אומר?
 משה מכלין: שאם אנחנו ממשיכים בקצב הנוכחי, בלי עצירה של הדברים, בלי עצירה
 ופעולות התיקון שאנחנו מתכוונים לעשות, אנחנו בסוף יוני במינוס 7.5.
- קובי רייך: זאת אומרת ברבעון השלישי,
 אלי אטון: השני.
- קובי רייך: ברבעון השני נהיה בגרעון של 7.5?
 אלי אטון: כן.
- קובי רייך: ו-10 מיליון לא השתמשת בהם.
 אלי אטון: לא, אבל קובי, שים לב. ברבעון הראשון, בפער התזרימי של 5.5 מיליון
 שקל, ברבעון השני, הפער התזרימי ירד למעשה. אמנם הוא גדל, במצטבר
 ל-7.5, אבל בשני הוא רק 2,000,000. אוקי? הוא 2,000,000 שקלים. וזאת
 למה? כי ביוני כבר אפרים אתה שאלת על ההסעות, ביוני כבר אתה לא
 משלם את ההסעות של השוטף שישי של מרץ, אפריל בחודשים האלה. כי
 גם אפריל, גם אפריל כנראה לא תהינה עם ההסעות. אז זה יעזור לצמצם,
 זה יעזור לצמצם את העלויות. הכול נכנס בחשבון בדברים האלה. זאת
 אומרת, אין פה הכפלה, אתה לא רואה, אם המגמה הייתה נשארת אותה
 מגמה, היית רואה פה 11 מיליון שקלים, ולא 7.5 מיליון שקלים. ולכן אנחנו
 צריכים לצמצם את הפער. ושי תיאר את זה כניהול החוב, וגם ראובן צודק,

שזה לא חוב, אנחנו צריכים לנהל את התקציב, באמת לנהל את התזרים, את התזרים של התקציב הזה, כי התקציב הוא לא רק תקציב, בסופו של דבר התקציב הוא מוזן מהוצאות, והכנסות, ובסופו של דבר זה כסף חי, זה לא איזה שהם מספרים לבד, זה כסף חי, ואת הכסף החי הזה אנחנו גם צריכים לנהל. ולכן אני חושב שאנחנו עושים את זה בשכל ובאחריות, אנחנו לא באים ובודקים ברבעון, אנחנו לומדים מטעויות שעשינו בשנה שעברה, ואנחנו באים, וממש כל חודש אנחנו בודקים מגמות. עכשיו, תמיד יהיה לנו הכי קל בסופו של דבר לקבל את הנתונים המלאים של רבעון, הרבעון הראשון, אבל זה, אני אקבל את זה עוד חודשיים. חברים, במקרה הטוב ככה זה עובד.

קובי רייך: אני לא יודע מה יושב ראש, אם יושב ראש ועדת הכספים, אני מודאג. אני מודאג, אני פוחד מהכדור שלג הזה. אני אתמוך בזה, אני חושב שצריך לעזור למועצה. אבל אני ממש באמת אומר לך בתור איש עסקים, אני מודאג.

אלי אטון: אני רוצה לומר לך, אני רוצה לומר לך שאני שמח שאתה מודאג, זה מראה שאכפת לך, זה מראה שאתה בעניינים. ואני רוצה להגיד לך משהו כזה, אף אחד פה לא שאנן, אנחנו לא שאננים בשום פעולה שאנחנו עושים. אנחנו כל פעולה עושים אותה בבדיקה מכל הכיוונים. הפער, יש לנו פער אחד גדול, והפער כרגע שלנו הוא בפחות הכנסות לא מתושבים, כי מתושבים, אתה יודע, מי כמוך יודע שאנחנו מפסידים מתושבים, אלא הפער הוא, כרגע פער, יש לנו פער שלילי של הכנסות מהעסקים, וזה הדבר שגם באחריותו של שי, להביא הכנסות מהעסקים.

דובר: אבל למה העסקים לא עובדים?

אלי אטון: לא, עדיין אתה עומד, תקשיב, אתה עדיין עומד יחס של 45-55 לטובת, אני אומר בכוונה לטובת במירכאות, לטובת התושבים, וזה יחס שלילי, היחס הנכון לקיים רשות שלא נצטרך על כל שקל לדבר זה 40-60, בגודל שלנו, בסדר כל כך, כי לדוגמה, יש ערים שעומדים על 30-70, 30 עסקים ו-70

בתים, זאת אומרת 70 תושבים, אבל זה ערים, אבל הם מצליחים לעמוד בזה. למה? כי התקורות שלהם נמוכות פר תושבים, זה לא מועצה גדולה, לא מועצה פרוסה, כל דבר יעלה להם רבע מחיר ממה שיעלה לך, בפינוי אשפה, בפינוי גזם, ב-, כל הדברים האלה, כי התקורה פר תושב היא פי כמה מאשר בעיר.

מיכל גליק: תאוריית קונספירציה. אני רוצה להגיד שאני מקווה שזה בגלל המלחמה אוטוטו תסתיים. אני רוצה לשאול דבר שקרה בזמן האחרון, שזה ארנונה שעלתה, שינויי החיוב, ואני רוצה לשאול, האם יכול להיות שאנשים הפסיקו לשלם כי הם אומרים אנחנו לא רוצים לשלם רטרואקטיבית ואנחנו עוצרים את ההוראות קבע? וזה משהו שכאילו,

דובר: נראה לך?

(מדברים ביחד)

אלי אטון: אנחנו באמת לא מכירים את התופעה הזאת, ברור שיש אחד, היום תראי, זה לא כמו שהיה פעם, אני לא משלם מה תעשו לי, או כמה שאפשר לעשות עכשיו, זה לא, אף אחד לא רוצה לעשות, כי בסופו של יום אנחנו כמו עסק, נקרא למועצה הזאת כמו עסק, והמוצר שאנחנו מוכרים זה שירות, והלקוחות שלנו זה התושבים, ולכן אנחנו בסופו של יום, התושבים מממנים, אמורים לממן חלק מהשירות שמקבלים, לא את כל השירות, אבל חלק מהשירות. עכשיו, אנחנו מקבלים כדי לממן את השירות הזה תקציבי ממשלה, ויש לנו גם עסקים שמכסים לנו את הפער בנושא הזה, זה לא מספיק. דיברתי בדיוק לפני 2 דקות על האירוע הזה, תראו, כל עוד שלא נתחיל לעלות ברמת ההכנסות שלנו, אז אנחנו נהיה באמת צפופים בדבר הזה. אבל אני רוצה להגיד לכם גם עוד דבר, וזו תקווה לכולנו פה. תמיד אמרו אנחנו מועצה ענייה, אנחנו לא מועצה ענייה. מועצה עם תקציב של 282 מיליון שקל היא לא מועצה ענייה. אוקי? היא לא מועצה ענייה כי היא עושה המון פעולות. והפעולות שאנחנו עושים בשנתיים האחרונות, בשנים, לא רוצה להגיד בשנתיים, בשנים האחרונות, הם בעשרות אחוזים יותר

ממה שהיה בשנים קודמות, ואני אומר את זה בגאווה, וזו גאווה גם של כולכם, כי רמת הפעילות במועצה עלתה בכל הרבדים. ולכן אנחנו עובדים גם בניסוי וגם בתקציב. אבל זה לא בהתפרעות, אלא באמת בשכל, כל חודש אנחנו בודקים. כל הכנסה, כל הוצאה אנחנו בודקים אותה. דרך אגב, גם מנהלי המועצה שותפים לאירוע הזה. והבהרנו להם שברור שיש לכם תקציב, אבל לעת הזאת, כי אנחנו רוצים באמת לראות שאנחנו מנווטים את הספינה הזאת בצורה הכי נכונה, אנחנו אומרים למנהלי האגפים שהוצאות מסוימות, הוצאות גדולות שהם רוצים לעשות ויש להם כביכול את התקציב, הם יצטרכו לבוא ולהגיד חבר'ה, אנחנו צריכים את האישור לדבר הזה, כי יש פה אחריות, יש פה אחריות לעבור את התקופה הזאת, וזה תקופת ביניים שיש לה לא מעט סיבות בדברים האלה, רוב הסיבות הן סיבות אובייקטיביות לחלוטין. ואנחנו, מה שסובייקטיבי מבחינתנו זה לצמצם את הפער של ה-3,000,000 שקלים שוועדת הכספים הנחתה אותנו, את המליאה, איך, מאיפה לקחת את ה-3, זה ברור, זה רק ההנהלה, ואם מנהלי האגפים יוכלו לעשות, כי זה לא תפקידה של המליאה, וזאת מהסיבה, דרך אגב, לא רק תפקיד שלי גם, כי אנחנו צריכים לשבת עם מנהלי אגפים, עם כולם, כדי לראות באמת איפה אנחנו נכון, אפשרי לצמצם, בלי לפגוע פגיעה משמעותית בשירות לתושב, כי בסופו של יום הכי קל לעשות קיצוץ רוחבי ולהגיד יאללה, קיצצתי, אבל החוכמה היא מה התושבים יקבלו ואיזה שירות יקבלו.

דובר : אבל לפעמים אין ברירה, אם אין לך כסף בקופה, לפעמים אין ברירה.

דובר : עבדנו גם בשיטה הזאת.

דובר : הישיבה הנוכחית לא מבטלת את ישיבת הרבעון.

דובר : חד-משמעית, חד-משמעית לא. חד-משמעית לא מבטלת.

אלי אטון : קובי, אני מאוד מקווה, אני מאוד מקווה, שכשנציג את הרבעון, בישיבה של

הרבעון, המצב יהיה יותר טוב.

דובר : חודשיים זה לא מספיק בשביל שהמצב יהיה יותר טוב.

- (מדברים ביחד)
- משה מכלין: אני אחזור על זה כי אולי לא שמעת. מתוך ה-15,000,000 שאנחנו מבקשים, ה-15,000,000 האלה מותנים 1, בפעולות שאנחנו דיברנו עליהם בוועדת כספים, קיצוץ של 3,000,000 שקל התקציב, עצירה, אפרים חג'ג': בקיצוץ של 3,000,000 שלים מתי הוא מתבצע?
- משה מכלין: עכשיו. הסעיפים המותנים לא הוצא שקל עליהם עד עכשיו, אוקי? אז הם קיימים בתקציב עד סוף השנה בכל מיני נתונים, הם לא ימומשו. עצירת גיוסים מתבצעת מהרגע הזה. עבודה על סקר נכסים והכול - קדימה.
- אלי אטון: זה גיוסים מתוקצבים, חשוב להגיד את זה.
- משה מכלין: כן, כן, ברור. הפואנטה היא כזאת, מתוך ה-15,000,000 שאני מבקש שנאשר עכשיו, הם מותנים, רגע, לפני זה, הם מותנים קודם כל בפעולות שתיארתי. וה-15,000,000, ה-breakdown שלהם הוא 5,000,000 לגיבוי התזרימי, ו-10,000,000 לא מוצאים בלי אישור שוועדת כספים על פרויקטי פיתוח בלבד.
- אפרים חג'ג': - ועדת כספים מחליטה מתי ואם ניתן להוציא אותם. זאת אומרת, זה 10,000,000 שאנחנו מאשרים אותם בסופו של דבר, אלי אטון: רק לפרויקטי פיתוח. אפי לא קשור לתקציב.
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון: חבר'ה, שנייה, שנייה, סבלנות. כשמשה אמר, ואני רוצה לדייק את זה, כשמשה אמר שוועדת הכספים, אוקי, היא תחליט על לאן הולכים הכספים, היא לא תחליט לבד ואנחנו נבצע. כי יש תב"רים, זה חייב להיות באישור המליאה.
- דובר: זה מההתחלה היה צריך להגיד,
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון: חבר'ה, אני חושב שדי מיצינו. מי מתנגד להצעה של לקיחת. מי מתנגד שהרים את ידו? מי בעד? כולם בעד?
- דובר: כולם בעד.

- אלי אטון : תודה רבה.
- אפרים חג'ג' : בתקווה, בתקווה, ואני רוצה להגיד הערה, בתקווה באמת, אני אומר, רגע, רגע. איציק, אני לשם שינוי הצבעתי בעד, ואני בכולי תקווה ואני אומר את זה פה על השולחן שבאמת, שה-10,000,000 שקלים האלו, ה-15, זה לא משנה, הכסף עצמו. בסופו של דבר, שאני רוצה בסוף הרבעון ואחרי כל ה, בסוף השנה, עזוב, מכלין, בסוף השנה, אני רוצה שבאמת תהיה פה את הסוג של התייעלות. אני מצפה שתהיה פה התייעלות.
- דובר : בסדר, מה אתה רוצה?
(מדברים ביחד)
- אלי אטון : חברים תודה רבה. נושא אחרון ברשותכם,
- שרון עזרן : - לכמה שנים לוקחים את ההלוואה?
- אלי אטון : לא, אני מצטער, זה התפקיד שלך לבוא אלינו ולהמליץ לכמה שנים לוקחים את ההלוואה.
- שרון עזרן : זה חלק מהפרוטוקול. אם לא הם לא יאשרו לנו.
- אלי אטון : לכמה שנים אתה מציע?
- שרון עזרן : אני מציע בין 5 ל-7, עם גרייס עד ינואר 2027.
- אלי אטון : זה מה שאמרנו, אנחנו יכולים לצרף את זה להחלטה? כן. תודה רבה צורף, תרשמו את זה. אוקי, נושא אחרון העדכון תב"רים.
- יצחק יצחק : אני אעשה את זה במקום שרון כי הוא יש לו כאבי בטן. הסכם קדימה- צורף, אנחנו אישרנו בישיבת המליאה הקודמת להזכירכם את ה-9,120,000. אחרי שהגשנו את הבקשה משרד הפנים, ביקשו שאנחנו נחדד לבקשת משרד הפנים יש לתקצב את כל התב"ר מהתקציב השוטף והביצוע השנתי לפי מה שאושר בתקציב המועצה. זה לבקשת משרד הפנים לחדד את זה. אישרנו את זה במליאה הקודמת.
- אלי אטון : רגע, רגע, בוא נעשה.
- דובר : לא אישרו. לא אישרו.

- אלי אטון : רגע. אני הבטחתי לאפרים חגי' שבישיבה הבאה, החל מהישיבה הבאה אנחנו נאשר תב"רים בנפרד. אז אני מבקש לאשר את ההחלטה הזאת שהיא ההחלטה המתקנת לזה. מי מתנגד להחלטה הזאת?
- דובר : אני לא הבנתי את ההחלטה.
- אפרים חגי' : לא אישרתי אותה, אז בגלל זה אני מתנגד.
(מדברים ביחד)
- דוברת : למה את מתנגד, אפרים? - אחד אחד עכשיו.
- אלי אטון : אוקי, מי מתנגד? רבותי, מי בעד? שירים את ידו. פה אחד, תודה רבה.
- יצחק יצחק : התב"ר הבא זה התב"ר הות"פ לגבי הפרויקט שאושר כפי שציין אלי אטון קודם על 21,021,750. קיבלתם את הפירוט, אנחנו הולכים להמשיך לבצע את זה באמצעות החברה למשק וכלכלה. אנחנו להזכירכם, התב"רים הבאים, אני תכף אקרא אותם, אבל ככה אנחנו אישרנו במליאת המועצה לפני חצי שנה את פרוטוקול אותה ועדה של הבקשות שהגשנו לפיס. לבינתיים, בתוך אותה רשימה של ה-5,000,000 שקל, קיבלנו אישור ליציאה לביצוע הפרויקטים הבאים בסכום של 2,000,000 שקל.
- אלי אטון : לא, יש לך גם את ה-1,000,000 שקלים שאושר.
- יצחק יצחק : לא, אמרתי, אושר כל ה-5,000,000 שקל, אבל כרגע מה שיהיה אנחנו קיבלנו את האישור של הפרויקטים שנקראים בהגדרה של פיס ירוק. מגרש כדורגל בשער אפרים זה 300,000 שקל, כדורסל חירות 250, כדורסל יעבץ 250, גנות הדר 250, מגרש ספורט עין ורד 400, מגרש ספורט עין שריד, לא, זה לא ספורט, זה גינה קהילתית 300,000 שקל, וכולם ספורט הדר השרון 250. אני רוצה לחדד להזכירכם בשעתו כשאשרנו את הפרויקטים אישרנו מאצ'ינג של היישובים. כרגע, נכון לרגע הזה אנחנו רק מאשרים את החלק של הפיס. אנחנו נפנה ליישובים, מאותם יישובים שלא נקבל את המאצ'ינג על בסיס אותם אומדנים שקיבלנו אותם היום אנחנו נחזור לשולחן הזה לא נאשר את הפרויקט. כרגע אנחנו מאשרים רק את המסגרת של הפיס.

אלי אטון : המטרה היא באמת מפעל הפיס הוא מנסה למנוע פילים לבנים ולכן הוא נותן את הכסף בסוף התהליך ולכן מה שאנחנו עושים כרגע, מאשרים את התב"ר הזה וזה מותנה בהסכמה של היישוב שנתן את ההסכמה שלו למאצינג לבצע את המאצינג, כי בסופו של יום אנחנו לא נתחיל להשקיע את הכסף בלי שהיישוב ישקיע.

רונית עובדיה : רגע אבל היישוב שם 800 ומקבל 400?

יצחק יצחק : לא. הוא יקבל 400. האומדן אצלכם במקרה זה בערך 780,000 שקל?

רונית עובדיה : כן. שמנו 400 בצד.

אלי אטון : טוב חברים מי מתנגד? אני בעד, שירים את ידו. קובי אני לא רואה אותך.

פה אחד, תודה רבה.

יצחק יצחק : יש לנו עוד סעיף.

אלי אטון : סעיף אחד שאיזיק להציג אני לא שמתי לב, מתנצל.

4. אישור תוספות עד 50% בתקציב בניית קומה ב במרכז הפעלה

יצחק יצחק : אישור תוספת ל-50% בתקציב בניית קומה ב' מרכז הפעלה. היועצת המשפטית תיגע בצד החוקי של האישור של מעל 50% בתנאי שזה אותם סעיפים שמופיעים בספרי המכרז, ניתן לאשר על ידי מליאת המועצה.

רונית עובדיה : אין מה לגעת אמרת את זה.

יצחק יצחק : אז תגידי.

רונית עובדיה : יש מכרזים שרוצים להגדיל אותם, אז יש אפשרות להגדיל אותם או בסעיפים שכבר קיימים במכרז או בסעיפים חדשים. הרעיון הוא שזה לא אינסופי, זאת אומרת אם מישהו זכה במכרז מסוים אז אנחנו לא יכולים להגיד לו עכשיו תעשה מה שאתה רוצה. הכוונה היא שאם זה סעיפים שהיו קיימים אז מותר ב-25% ועוד באישור המועצה עוד 25%. אם זה סעיפים שלא היו קיימים כדי שלא נצטרך לחפש מישהו אחר אז מותר ב-50%.

יצחק יצחק : אז ההגדלה מדוברת להשלמת העבודות בקומה ב' במרכז הפעלה זה 297,000,164.21 שקלים.

דובר : איזיק מתי מבצעים את זה ומה המקור התקציבי של זה?

- יצחק יצחק : כבר אנחנו בהליכים של העבודה לקראת סיום.
- ניסן כנפי : התוספת גם זה בניית פיר, המשך פיר.
- דובר : לא, סבבה.
- ניסן כנפי : אתה לא יכול לסיים את זה בלי שאתה ממשיך את הפיר, כי אתה לא יכול לצקת אחרי זה. אז בזמן שעכשיו אנחנו מתחילים לסיים,
- דובר : יש כסף בקרנות?
- דובר : כן יש כסף.
- אלי אטון : חברים משפט אחרון. מי נגד? מי בעד?
- דובר : רגע כמה אתה רוצה?
- דובר : 277.
- דובר : כמה זה באחוזים?
- ניסן כנפי : אם אתה תיקח את ה-50% חריגה, 50
- דובר : רגע אז כמה זה באחוזים? זה עבר את ה-50 אחוזים, 50 אחוזים זה מותר לך.
- ניסן כנפי : 50% בהתחלה היו לנו 560,000 שקל, ניצלנו מהם רק 290,000 שקל.
- אלי אטון : חברים מי בעד שירים את ידו?
- דובר : תודה רבה.